

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 191

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

48 tomas
2005 m. liepos 22 d.

Turinys

I Aktai, kuriuos skelbti privaloma

- ★ 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1158/2005, iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1165/98 dėl trumpojo laikotarpio statistikos 1
- ★ 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1159/2005, iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2236/95, nustatantį bendrąsias taisykles dėl Bendrijos finansinės pagalbos teikimo transeuropinių tinklų srityje 16
- ★ 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1160/2005, iš dalies keičiantis Konvenciją dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo dėl laipsniško bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo dėl valstybių narių tarnybų, atsakingų už transporto priemonių registracijos liudijimų išdavimą, prieigos prie Šengeno informacinės sistemos ⁽¹⁾ 18
- ★ 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1161/2005, dėl ketvirtinių nefinansinių sąskaitų rengimo pagal institucinius sektorius 22
- ★ 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/32/EB, nustatanti ekologinio projektavimo reikalavimų energiją vartojantiems gaminiais nustatymo sistemą ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 92/42/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 96/57/EB ir 2000/55/EB 29
- ★ 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/33/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 1999/32/EB dėl sieros kiekio jūriniame kure 59

II Aktai, kurių skelbti neprivaloma

Komisija

2005/516/EB:

- ★ 2005 m. balandžio 22 d. Komisijos sprendimas, įsteigiantis Europos saugumo tyrimų patariamąją tarybą 70

Kaina: 18 EUR

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1158/2005**2005 m. liepos 6 d.****iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1165/98 dėl trumpojo laikotarpio statistikos**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos Bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 285 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos centrinio banko nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Reglamente (EB) Nr. 1165/98 ⁽³⁾ yra nustatyta bendra pagrindinė Bendrijos verslo statistinių duomenų rinkimo, rengimo, perdavimo ir įvertinimo sistema ekonominio ciklo analizei atlikti.

(2) Atitinkamais Komisijos reglamentais (EB) Nr. 586/2001 ⁽⁴⁾, (EB) Nr. 588/2001 ⁽⁵⁾ ir (EB) Nr. 606/2001 ⁽⁶⁾ dėl Pagrindinių pramoninių grupių apibrėžimo, rodiklių apibrėžimo ir išimčių taikymo valstybėms narėms įgyvendinant Reglamentą (EB) Nr. 1165/98, buvo įgyta daug praktinės patirties, padedančios nustatyti, kokiomis priemonėmis galima toliau tobulinti trumpojo laikotarpio statistiką.

(3) EPS statistikos reikalavimų įgyvendinimo veiksmų plane ir vėlesnėse pažangos įgyvendinant minėtą planą ataskaitose Ekonomikos ir finansų taryba nurodė papildomus esminius aspektus tobulinant statistiką, kuriai taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1165/98.

(4) Įgyvendinant savo pinigų politiką Europos centriniame bankui (ECB) reikia toliau plėtoti trumpojo laikotarpio statistiką, kaip konstatuojama jo dokumente ECB statistiniai reikalavimai bendrosios ekonominės statistikos srityje, ir visų pirma jam yra reikalingi laiku pateikiami, patikimi ir naudingi euro zonos suvestiniai rodikliai.

(5) Tarybos sprendimu 89/382/EEB, Euratomas ⁽⁷⁾ įsteigtas Statistikos programų komitetas nustatė Pagrindinius europinius ekonominius rodiklius (PEER), vartojamus ne tik Reglamento (EB) Nr. 1165/98 taikymo srityje.

⁽¹⁾ OL C 158, 2004 6 15, p. 3.

⁽²⁾ 2005 m. vasario 22 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2005 m. birželio 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 162, 1998 6 5, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽⁴⁾ OL L 86, 2001 3 27, p. 11.

⁽⁵⁾ OL L 86, 2001 3 27, p. 18.

⁽⁶⁾ OL L 92, 2001 4 2, p. 1.

⁽⁷⁾ OL L 181, 1989 6 28, p. 47.

(6) Todėl būtina iš dalies keisti Reglamentą (EB) Nr. 1165/98 pinigų politikai ir verslo ciklo tyrimui ypač reikšmingose srityse.

šaltinių, pvz., registrų. Apklauskos atliekamos naudojant elektroninius klausimynus, o prireikus – ir klausimynus internete.“

(7) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Statistikos programų komiteto nuomonę.

2. 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(8) Lisabonos augimo ir užimtumo strategijos įgyvendinimas apima nereikalingų prievolių įmonėms mažinimą ir naujų technologijų diegimą.

a) 3 dalis pakeičiama taip:

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

„3. Rodiklių kokybė reguliariai tikrinama lyginant juos su kita statistine informacija; tokį palyginimą atlieka kiekviena valstybė narė ir Komisija (Eurostatas). Be to, tikrinama, ar rodikliai suderinami tarpusavyje.“;

Reglamentas (EB) Nr. 1165/98 iš dalies keičiamas taip:

b) 4 dalis pakeičiama taip:

1. 4 straipsnio 2 dalis iš dalies keičiama taip:

a) vienintelė pastraipa papildoma šiuo punktu:

„d) dalyvavimas Eurostato koordinuojamose europinėse atrankos schemose, rengiant europinius vertinimus.

„4. Kokybė vertinama lyginant galimybes naudotis duomenimis naudą su duomenų rinkimo sąnaudomis ir įmonėms, ypač mažoms, tenkančiomis prievolėmis. Komisijos prašymu valstybės narės pagal bendrą europinę metodologiją, sukurtą Komisijai glaudžiai bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, perduoda Komisijai visą šiam įvertinimui atlikti būtiną informaciją.“

Pirmojoje pastraipoje nurodytų schemų detalizavimas yra toks, kaip nurodyta prieduose. Jų patvirtinimas ir įgyvendinimas reglamentuojamas 18 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. 12 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

Europinės atrankų schemos kuriamos tais atvejais, kai nacionalinės atrankų schemos neatitinka europinių reikalavimų. Be to, valstybės narės gali nuspręsti dalyvauti europinėse atrankų schemose, kai šios schemos sudaro galimybę žymiai sumažinti statistinės sistemos sąnaudas arba įmonėms tenkančias priekoles, kurios atsiranda laikantis europinių reikalavimų. Dalyvavimas europinėje atrankų schemoje turi atitikti valstybės narės sąlygas, nustatytas tam tikram rodikliui, atsižvelgiant į tokios schemos tikslą. Europinės atrankų schemos gali apibrėžti sąlygas, duomenų detalizavimo lygį ir duomenų pateikimo terminus.“;

„1. Komisija, pasikonsultavusi su Statistikos programų komitetu, iki 2006 m. vasario 11 d. išleidžia patariamojo pobūdžio metodologinį vadovą, kuriame paaiškinamos prieduose pateikiamos taisyklės ir pateikiami nurodymai dėl trumpojo laikotarpio statistikos.“

4. 14 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

b) papildoma šia pastraipa:

„Privalomi tyrimai atliekami rinkti informacijai, kuri dar nėra prieinama (per nurodytą laiką) iš kitų

„2. Iki 2008 m. rugpjūčio 11 d. ir vėliau kas trejus metus Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie statistinius duomenis, parengtus pagal šį reglamentą, ir ypač apie jų tinkamumą bei kokybę ir rodiklių patikslinimą. Ataskaitoje taip pat konkrečiai nurodomas statistikos sistemos sąnaudų ir įmonėms tenkančių prievolių, taikant šį reglamentą, ir naudos santykis. Joje pateikiami įmonėms tenkančių prievolių mažinimo geros praktikos pavyzdžiai ir nurodomi prievolių ir sąnaudų mažinimo būdai.“

5. 17 straipsnis papildomas šiuo punktu:

2 straipsnis

„j) europinių atrankų schemų sukūrimas
(4 straipsnis).“;

6) A–D priedai iš dalies keičiami kaip nurodyta priede.

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo
Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2005 m. liepos 6 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. STRAW

PRIEDAS

A DALIS

Reglamento (EB) nr. 1165/98 a priedas iš dalies keičiamas taip:

Taikymo sritis

a punkto („Taikymo sritis“) tekstas pakeičiamas taip:

„Šis priedas taikomas visoms veiklos rūšims, išvardytoms NACE C–E sekcijose, arba atitinkamais atvejais visiems produktams, išvardytiems CPA C–E sekcijose.“

Rodiklių sąrašas

c punkto („Rodiklių sąrašas“) tekstas iš dalies keičiamas taip:

1. 1 dalyje įrašomas šis rodiklis:

„Rodiklis	Pavadinimas
340	Importo kainos“;

2. 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Informacija apie produkcijos, parduotos užsienio rinkoje, kainas (Nr. 312) ir importo kainas (Nr. 340) gali būti rengiama panaudojant iš užsienio prekybos ar kitų šaltinių kilusių produktų vieneto vertes tik tuo atveju, jei žymiai nepablogėja kokybė, palyginti su konkrečia informacija apie kainas. Komisija 18 straipsnyje nustatyta tvarka nustato būtinos duomenų kokybės užtikrinimo sąlygas.“

3. 9 dalis pakeičiama taip:

„9. Informacijos apie parduotos produkcijos kainas ir importo kainas (Nr. 310, 311, 312 ir 340) nereikalaujama šiose NACE ir atitinkamai CPA grupėse: 12.0, 22.1, 23.3, 29.6, 35.1, 35.3, 37.1, 37.2. Grupių sąrašas gali būti keičiamas iki 2008 m. rugpjūčio 11 d. 18 straipsnyje nustatyta tvarka.“

4. Papildoma šia dalimi:

„10. Importo kainų rodiklis (Nr. 340) apskaičiuojamas pagal CPA produktus. Importuojantys vienetai pagal veiklos rūšį gali būti klasifikuojami ne pagal NACE C–E sekcijų veiklos rūšis.“

Forma

d punktas („Forma“) pakeičiamas taip:

- „1. Jeigu įmanoma, visi rodikliai turi būti perduodami neišlygintos formos.
2. Be to, produkcijos rodiklis (Nr. 110) ir dirbtų valandų rodiklis (Nr. 220) turi būti perduodami išlyginti pagal dirbtų dienų skaičių. Jei kituose rodikliuose atsispindi dirbtų dienų poveikis, valstybės narės taip pat gali perduoti šiuos rodiklius išlygintus pagal dirbtų dienų skaičių. Rodiklių, kurie turi būti perduodami išlyginti pagal dirbtų dienų skaičių, sąrašas gali būti iš dalies keičiamas 18 straipsnyje nustatyta tvarka.
3. Be to, valstybės narės gali perduoti sezoniškai išlygintus rodiklius, taip pat gali perduoti rodiklius duomenų sekos kitimo tendencijos forma. Komisija (Eurostatas) gali atlikti ir paskelbti šių rodiklių sezoninį išlyginimą ir duomenų sekos kitimo tendencijas tik tuo atveju, jeigu duomenys nėra perduodami tokia forma.
4. Rodikliai Nr. 110, 310, 311, 312 ir 340 turi būti perduodami kaip indeksai. Visi kiti rodikliai turi būti perduodami arba kaip indeksai, arba kaip absoliutūs skaičiai.“

Ataskaitinis laikotarpis

e punkte („Ataskaitinis laikotarpis“) įrašomas šis rodiklis:

„Rodiklis	Ataskaitinis laikotarpis
340	mėnuo“

Detalizavimo lygis

f punkto („Detalizavimo lygis“) tekstas iš dalies keičiamas taip:

1. 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:
 - „1. Visi rodikliai, išskyrus importo kainų rodiklį (Nr. 340), turi būti perduodami NACE sekcijos (1 raidė), posekcijos (2 raidės) ir skyriaus dviženklų lygiu. Rodiklis Nr. 340 turi būti perduodamas CPA sekcijos (1 raidė), posekcijos (2 raidės) ir skyriaus dviženklų lygiu.
 2. Be to, NACE D sekcijos produkcijos indeksas (Nr. 110) ir parduotos produkcijos kainų indeksas (Nr. 310, 311, 312) turi būti perduodami NACE triženklų ir keturženklų lygiu. Triženklų ir keturženklų lygiu perduoti produkcijos ir parduotos produkcijos kainų indeksai turi atstovauti mažiausiai 90 % bendros pridėtinės vertės, sukurtos NACE D sekcijoje kiekvienoje valstybėje narėje nagrinėjamaisiais baziniais metais. Šiuos taip detalizuotus rodiklius nebūtina perduoti toms valstybėms narėms, kurių NACE D sekcijoje bendra sukurta pridėtinė vertė nagrinėjamaisiais baziniais metais sudaro mažiau nei 4 % bendros Europos Bendrijos pridėtinės vertės.“

2. 4 dalis pakeičiama taip:

- „4. Be to, turi būti perduodami visos pramonės, apibrėžtos NACE C–E sekcijomis, ir pagrindinių pramoninių grupių (PPG), kaip apibrėžta Komisijos reglamente (EB) Nr. 586/2001 (*), visi rodikliai, išskyrus apyvartos ir naujų užsakymų rodiklius (Nr. 120, 121, 122, 130, 131, 132).

(*) OL L 86, 2001 3 27, p. 11.“

3. Papildoma šiomis dalimis:

- „5. Turi būti perduodami visos pramonės, apibrėžtos NACE C ir D sekcijomis, ir PPG, išskyrus pagrindinę pramoninę grupę, apibrėžtą su energetika susijusiai veiklai, apyvartos rodikliai (Nr. 120, 121, 122).
6. Turi būti perduodami viso gamybos sektoriaus (NACE D sekcija) ir PPG susiaurintos grupės, apskaičiuotos pagal NACE skyrių sąrašą, apibrėžtą šio priedo c punkto („Rodiklių sąrašas“) 8 dalyje, naujų užsakymų rodikliai (Nr. 130, 131, 132).
7. Turi būti perduodamas visų pramonės produktų (CPA C–E sekcijos) ir PPG, sudarytų pagal Reglamentą (EB) Nr. 586/2001 iš CPA produktų grupių, importo kainų rodiklis (Nr. 340). Šio rodiklio nereikia perduoti toms valstybėms narėms, kurios nėra įsivedusios euro.
8. Importo kainų rodiklio (Nr. 340) atveju Komisija 18 straipsnyje nustatyta tvarka gali nustatyti europinės atrankų schemos, kaip apibrėžta 4 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos d punkte, taikymo sąlygas.
9. Užsienio rinkos rodikliai (Nr. 122, 132 ir 312) turi būti perduodami pagal padalijimą į euro zonos ir ne euro zonos šalis. Padalijimas taikomas visai pramonei, apibrėžtai NACE C–E sekcijomis, PPG ir NACE sekcijoms (1 raidė), posekcijoms (2 raidės) bei skyriams dviženkliai lygiu. 122 rodiklio atveju nereikalaujama informacijos apie NACE E. Be to, importo kainų rodiklis (Nr. 340) turi būti perduodamas pagal padalijimą į euro zonos ir ne euro zonos šalis. Padalijimas taikomas visai pramonei, apibrėžtai CPA C–E sekcijomis, PPG, CPA sekcijoms (1 raidė), posekcijoms (2 raidės) ir skyriams dviženkliai lygiu. Dalijant į euro zonos ir ne euro zonos šalis, Komisija 18 straipsnyje nustatyta tvarka gali nustatyti europinės atrankų schemos, kaip apibrėžta 4 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos d punkte, taikymo sąlygas. Europinė atrankų schema gali nustatyti, kad importo kainų rodiklis taikomas tik produktams, importuojamiems iš ne euro zonos šalių. Tos valstybės narės, kurios neįsivedė euro, 122, 132, 312 ir 340 rodiklius gali perduoti ne pagal padalijimą į euro zonos ir ne euro zonos šalis.
10. Valstybės narės, kurių NACE C, D ir E sekcijose sukurta pridėtinė vertė nagrinėjamaisiais baziniais metais sudaro mažiau nei 1 % bendros Europos Bendrijos pridėtinės vertės, perduoda duomenis tik visos pramonės, PPG ir NACE sekcijos, arba CPA sekcijos lygiu.“

Duomenų perdavimo galutiniai terminai

g punkto („Duomenų perdavimo galutiniai terminai“) tekstas iš dalies keičiamas taip:

1. 1 dalyje iš dalies keičiami arba įrašomi tam tikri rodikliai:

„Rodiklis	Galutinis terminas
110	1 mėnuo ir 10 kalendorinių dienų
(...)	(...)
210	2 mėnesiai
(...)	(...)
340	1 mėnuo ir 15 kalendorinių dienų“

2. 2 dalis pakeičiama taip:

- „2. Duomenų NACE grupės ir klasės ar CPA grupės ir klasės lygiu perdavimo galutinis terminas gali būti pratęsiamas 15 kalendorinių dienų.

Valstybėms narėms, kurių NACE C, D ir E sekcijose sukurta pridėtinė vertė nagrinėjamaisiais baziniais metais sudaro mažiau nei 3 % bendros Europos Bendrijos pridėtinės vertės, duomenų visos pramonės, PPG, NACE sekcijų ir skyrių arba CPA sekcijų ir skyrių lygiu perdavimo galutinis terminas gali būti pratęsiamas 15 kalendorinių dienų.“

Bandomieji tyrimai

Iš h punkto („Bandomieji tyrimai“) išbraukiamos 2 ir 3 dalys.

Pirmasis ataskaitinis laikotarpis

i punktas („Pirmasis ataskaitinis laikotarpis“) papildomas šiomis pastraipomis:

„Pirmasis ataskaitinis laikotarpis užsienio rinkos rodiklių padalijimo į euro zonos ir ne euro zonos šalis perdavimui yra ne vėliau kaip 2005 m. sausio mėnuo.

Pirmasis ataskaitinis laikotarpis 340 rodikliui yra ne vėliau kaip 2006 m. sausio mėnuo su sąlyga, kad baziniais metais laikomi ne vėlesni kaip 2005 metai.“

Pereinamasis laikotarpis

j punktas („Pereinamasis laikotarpis“) papildomas šiomis dalimis:

- „3. Laikantis 18 straipsnyje nustatytos tvarkos, 340 rodikliui ir 122, 132, 312 bei 340 rodiklių padalijimui į euro zonos ir ne euro zonos šalis gali būti skirtas pereinamasis laikotarpis, kuris pasibaigia 2007 m. rugpjūčio 11 d.

4. Laikantis 18 straipsnyje nustatytos tvarkos, 110 rodiklio duomenų perdavimo galutiniais terminams pakeisti gali būti skirtas pereinamasis laikotarpis, kuris pasibaigia 2007 m. rugpjūčio 11 d.
5. Laikantis 18 straipsnyje nustatytos tvarkos, 210 rodiklio duomenų perdavimo galutiniais terminams pakeisti gali būti skirtas pereinamasis laikotarpis, kuris pasibaigia 2006 m. rugpjūčio 11 d.“

B DALIS

Reglamento (EB) nr. 1165/98 B priedas iš dalies keičiamas taip:

Rodiklių sąrašas

c punkto („Rodiklių sąrašas“) tekstas iš dalies keičiamas taip:

1. 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Statybos sąnaudų rodiklius (Nr. 320, 321 ir 322) galima nustatyti apytiksliai pagal statybos produkcijos kainų rodiklį (Nr. 310) tik jeigu neturima apie juos duomenų. Taip daryti leidžiama iki 2010 m. rugpjūčio 11 d.“

2. Papildoma šia dalimi:

„6. Valstybės narės vykdo tyrimus, nustatytus Komisijos ir parengtus su jomis konsultuojantis. Tyrimai, atsižvelgiant į galimybės naudotis duomenimis naudą lyginant su jų rinkimo sąnaudomis ir įmonėms tenkančiomis prievolėmis, atliekami siekiant:

- a) įvertinti ketvirtinio statybos parduotos produkcijos kainų rodiklio (Nr. 310) įgyvendinamumą;
- b) nustatyti tinkamą duomenų rinkimo ir indekso skaičiavimo metodiką.

Komisija ne vėliau kaip iki 2006 m. rugpjūčio 11 d. mėn. pasiūlo parduotos produkcijos kainų rodiklio apibrėžimą.

Valstybės narės pateikia Komisijai tyrimų rezultatų ataskaitą ne vėliau kaip iki 2007 m. rugpjūčio 11 d. mėn.

Laikydamosi 18 straipsnyje nustatytos tvarkos, Komisija ne vėliau kaip iki 2008 m. rugpjūčio 11 d. mėn. nusprendžia, ar taikyti 17 straipsnio b punktą ir pakeisti statybos sąnaudų rodiklį parduotos produkcijos kainų rodikliu, kuris įsigaliojotų nuo 2010 bazinių metų.“

Forma

d punkto („Forma“) tekstas pakeičiamas taip:

- „1. Jeigu įmanoma, visi rodikliai turi būti perduodami neišlygintos formos.
2. Be to, produkcijos rodikliai (Nr. 110, 115 ir 116) ir dirbtų valandų rodiklis (Nr. 220) turi būti perduodami išlyginti pagal dirbtų dienų skaičių. Jei kituose rodikliuose atsispindi dirbtų dienų poveikis, valstybės narės taip

pat gali perduoti tuos rodiklius išlygintus pagal dirbtų dienų skaičių. Rodiklių, kurie turi būti perduodami išlyginti pagal dirbtų dienų skaičių, sąrašas gali būti iš dalies keičiamas 18 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Be to, valstybės narės gali perduoti sezoniskai išlygintus rodiklius, taip pat gali perduoti rodiklius duomenų sekos kitimo tendencijos forma. Komisija (Eurostatas) gali atlikti ir paskelbti šių rodiklių sezoninių išlyginimą ir duomenų sekos kitimo tendencijas tik tuo atveju, jeigu duomenys nėra perduodami tokia forma.
4. Rodikliai Nr. 110, 115, 116, 320, 321 ir 322 turi būti perduodami kaip indeksai. Rodikliai Nr. 411 ir 412 turi būti perduodami kaip absoliutūs dydžiai. Visi kiti rodikliai turi būti perduodami arba kaip indeksai, arba kaip absoliutūs skaičiai.“

Ataskaitinis laikotarpis

e punkto („Ataskaitinis laikotarpis“) tekstas pakeičiamas taip:

„110, 115 ir 116 rodikliams taikomas vieno mėnesio ataskaitinis laikotarpis. Visiems kitiems šiame priede nurodytiems rodikliams taikomas mažiausiai ketvirčio ataskaitinis laikotarpis.

Tos valstybės narės, kurių NACE F sekcijoje sukurta pridėtinė vertė nagrinėjama baziniais metais sudaro mažiau nei 1 % bendros Europos Bendrijos pridėtinės vertės, perduoda tik 110, 115 ir 116 rodiklius, taikant ketvirčio ataskaitinį laikotarpį.“

Detalizavimo lygis

f punktas („Detalizavimo lygis“) papildomas šia dalimi:

- „6. Tos valstybės narės, kurių NACE F sekcijoje sukurta pridėtinė vertė nagrinėjama baziniais metais sudaro mažiau nei 1 % bendros Europos Bendrijos pridėtinės vertės, perduoda tik bendrus statybos duomenis (NACE sekcijos lygis).“

Duomenų perdavimo galutiniai terminai

g punkte („Duomenų perdavimo galutiniai terminai“) 110, 115, 116 ir 210 rodikliai pakeičiami taip:

„Rodiklis	Galutinis terminas
110	1 mėnuo ir 15 kalendorinių dienų
115	1 mėnuo ir 15 kalendorinių dienų
116	1 mėnuo ir 15 kalendorinių dienų
(...)	(...)
210	2 mėnesiai“

Bandomieji tyrimai

Iš h punkto („Bandomieji tyrimai“) išbraukiamos 1 ir 3 dalys.

Pirmasis ataskaitinis laikotarpis

i punkto („Pirmasis ataskaitinis laikotarpis“) tekstas papildomas taip:

„Pirmasis ataskaitinis laikotarpis perduoti 110, 115 ir 116 rodikliams, kurių ataskaitinis laikotarpis yra vienas mėnuo, yra ne vėliau kaip 2005 m. sausio mėnuo.“

Pereinamasis laikotarpis

j punktas („Pereinamasis laikotarpis“) papildomas šiomis dalimis:

- „3. Laikantis 18 straipsnyje nustatytos tvarkos, rodiklių Nr. 110, 115 ir 116 ataskaitiniam laikotarpiui pakeisti gali būti skirtas pereinamasis laikotarpis, kuris pasibaigia 2007 m. rugpjūčio 11 d. mėn.
4. Laikantis 18 straipsnyje nustatytos tvarkos rodiklių, Nr. 110, 115, 116 ir 210 duomenų perdavimo galutiniams terminams pakeisti gali būti skirtas pereinamasis laikotarpis, kuris pasibaigia 2007 m. rugpjūčio 11 d. mėn.“

C DALIS

Reglamento (EB) nr. 1165/98 C priedas iš dalies keičiamas taip:

Rodiklių sąrašas

c punktas („Rodiklių sąrašas“) papildomas šia dalimi:

- „4. Valstybės narės vykdo tyrimus, nustatytus Komisijos ir parengtus su jomis konsultuojantis. Tyrimai, atsižvelgiant į galimybės naudotis duomenimis naudą lyginant su jų rinkimo sąnaudomis ir įmonėms tenkančiomis prievolėmis, atliekami siekiant:
 - a) įvertinti, ar galima perduoti mažmeninės prekybos ir remonto darbų ketvirtinį dirbtų valandų rodiklį (Nr. 220);
 - b) įvertinti, ar galima perduoti mažmeninės prekybos ir remonto darbų ketvirtinį bruto darbo užmokesčio rodiklį (Nr. 230);
 - c) nustatyti tinkamą duomenų rinkimo ir indekso skaičiavimo metodiką.

Valstybės narės pateikia Komisijai tyrimų rezultatų ataskaitą ne vėliau kaip iki 2007 m. rugpjūčio 11 d. mėn.

18 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija ne vėliau kaip iki 2008 m. rugpjūčio 11 d. nusprendžia, ar remtis 17 straipsnio b punktu siekiant nuo bazinių 2010 metų pradėti taikyti dirbtų valandų rodiklį (Nr. 220) ir bruto darbo užmokesčio rodiklį (Nr. 230).“

Forma

d punkto („Forma“) 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

- „1. Jeigu įmanoma, visi rodikliai turi būti perduodami neišlygintos formos.
2. Apyvartos rodiklis (Nr. 120) ir pardavimų apimties rodiklis (Nr. 123) taip pat turi būti perduodami išlyginti pagal dirbtų dienų skaičių. Jei kituose rodikliuose atsispindi dirbtų dienų poveikis, valstybės narės taip pat gali perduoti tuos rodiklius išlygintus pagal dirbtų dienų skaičių. Rodiklių, kurie turi būti perduodami išlyginti pagal dirbtų dienų skaičių, sąrašas gali būti iš dalies keičiamas 18 straipsnyje nustatyta tvarka.“

Detalizavimo lygis

f punkto („Detalizavimo lygis“) tekstas iš dalies keičiamas taip:

1. 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Apyvartos rodiklis (Nr. 120) ir pardavimų defliatoriaus/pardavimų apimties rodikliai (Nr. 330/123) turi būti perduodami detalizuoti tokiu lygiu, kaip nurodyta 2, 3 ir 4 dalyse. Dirbančių asmenų skaičiaus rodiklis (Nr. 210) turi būti perduodamas detalizuotas tokiu lygiu, kaip nurodyta 4 dalyje.“

2. Papildoma šia dalimi:

„5. Valstybės narės, kurių apyvarta NACE 52 skyriuje nagrinėjama baziniais metais sudaro mažiau nei 1 % bendros Europos Bendrijos apyvartos, perduoda tik apyvartos rodiklį (Nr. 120) ir pardavimų defliatoriaus/pardavimų apimties rodiklius (Nr. 330/123), kurie perduodami detalizuoti tokiu lygiu, kaip nurodyta 3 ir 4 dalyse.“

Duomenų perdavimo galutiniai terminai

g punktas („Duomenų perdavimo galutiniai terminai“) pakeičiamas taip:

- „1. Apyvartos (Nr. 120) ir pardavimo defliatoriaus/pardavimų apimties (Nr. 330/123) rodikliai perduodami per du mėnesius šio priedo f punkto 2 dalyje nurodytu detalizavimo lygiu. Toms valstybėms narėms, kurių apyvarta 52 skyriuje nagrinėjama baziniais metais sudaro mažiau nei 3 % bendros Europos Bendrijos apyvartos, galutinis terminas gali būti pratęsiamas 15 dienų.
2. Apyvartos (Nr. 120) ir pardavimo defliatoriaus/pardavimų apimties (Nr. 330/123) rodikliai perduodami per vieną mėnesį šio priedo f punkto 3 ir 4 dalyse nurodytu detalizavimo lygiu. Valstybės narės gali nuspręsti prisidėti teikiant apyvartos ir pardavimo defliatoriaus/pardavimų apimties rodiklius Nr. 120 ir 330/123, pagal europinės atrankos schemas, kaip apibrėžta 4 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos d punkte, paskyrimus. Paskyrimo sąlygos nustatomos 18 straipsnyje nustatyta tvarka.
3. Dirbančių asmenų skaičiaus rodiklis perduodamas per 2 mėnesius nuo ataskaitinio laikotarpio pabaigos. Toms valstybėms narėms, kurių apyvarta 52 skyriuje nagrinėjama baziniais metais sudaro mažiau nei 3 % bendros Europos Bendrijos apyvartos, galutinis terminas gali būti pratęsiamas 15 dienų.“

Bandomieji tyrimai

h punkte („Bandomieji tyrimai“) išbraukiamos 2 ir 4 dalys.

Pereinamasis laikotarpis

j punktas („Pereinamasis laikotarpis“) papildomas šia dalimi:

- „4. Laikantis 18 straipsnyje nustatytos tvarkos, rodiklio Nr. 210 duomenų perdavimo galutiniams terminams pakeisti gali būti skirtas pereinamasis laikotarpis, kuris pasibaigia ne vėliau kaip 2006 m. rugpjūčio 11 d.“

D DALIS

Reglamento (EB) nr. 1165/98 D priedas iš dalies keičiamas taip:

Rodiklių sąrašas

c punkto („Rodiklių sąrašas“) tekstas iš dalies keičiamas taip:

1. 1 dalyje įrašomas šis rodiklis:

„Rodiklis	Pavadinimas
310	Parduotos produkcijos kainos“

2. Papildoma šiomis dalimis:

- „3. Parduotos produkcijos kainų rodiklis (Nr. 310) apima paslaugas, suteiktas klientams, kurie yra įmonės arba įmonėms atstovaujantys fiziniai asmenys.
4. Valstybės narės vykdo tyrimus, nustatytus Komisijos ir parengtus su jomis konsultuojantis. Tyrimai, atsižvelgiant į galimybės naudotis duomenimis naudą lyginant su jų rinkimo sąnaudomis ir įmonėms tenkančiomis prievolėmis, atliekami, siekiant:
- a) įvertinti, ar galima perduoti kitų paslaugų ketvirtinį dirbtų valandų rodiklį (Nr. 220);
 - b) įvertinti, ar galima perduoti kitų paslaugų ketvirtinį bruto darbo užmokesčio rodiklį (Nr. 230);
 - c) nustatyti tinkamą duomenų rinkimo ir indekso skaičiavimo metodiką;

- d) nustatyti tinkamą detalizavimo lygį. Duomenys skirstomi pagal NACE sekcijose apibrėžtą ūkinę veiklą ir į dar smulkesnes grupes, tačiau ne smulkiau nei iki NACE skyrių (dviženklis lygis) arba skyrių grupių lygio.

Valstybės narės pateikia Komisijai tyrimų rezultatų ataskaitą ne vėliau kaip iki 2007 m. rugpjūčio 11 d.

18 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija ne vėliau kaip iki 2008 m. rugpjūčio 11 d. nusprendžia, ar remtis 17 straipsnio b punktu siekiant nuo bazinių 2010 metų pradėti taikyti dirbtų valandų rodiklį (Nr. 220) ir bruto darbo užmokesčio rodiklį (Nr. 230).“

Forma

d punkto („Forma“) tekstas iš dalies keičiamas taip:

1. 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

- „1. Jeigu įmanoma, visi rodikliai turi būti perduodami neišlygintos formos.
2. Apyvartos rodiklis (Nr. 120) taip pat turi būti perduodamas išlyginti pagal dirbtų dienų skaičių. Jei kituose rodikliuose atsispindi dirbtų dienų poveikis, valstybės narės taip pat gali perduoti tuos rodiklius išlygintus pagal dirbtų dienų skaičių. Rodiklių, kurie turi būti perduodami išlyginti pagal dirbtų dienų skaičių, sąrašas gali būti iš dalies keičiamas 18 straipsnyje nustatyta tvarka.“

2. 4 dalis pakeičiama taip:

- „4. Pardutos produkcijos kainų rodiklis (Nr. 310) turi būti perduodamas kaip indeksas. Visi kiti rodikliai turi būti perduodami arba kaip indeksai, arba kaip absoliutūs skaičiai.“

Ataskaitinis laikotarpis

e punktas („Ataskaitinis laikotarpis“) papildomas šiomis pastraipomis:

„Valstybės narės vykdo tyrimus, nustatytus Komisijos ir parengtus su jomis konsultuojantis. Tyrimai, atsižvelgiant į sutrumpinto ataskaitinio laikotarpio taikymo naudą lyginant su duomenų rinkimo sąnaudomis ir įmonėms tenkančiomis prievolėmis, atliekami siekiant nustatyti, ar galima sutrumpinti apyvartos rodiklio (Nr. 120) ataskaitinį laikotarpį nuo metų ketvirčio iki vieno mėnesio.

Valstybės narės pateikia Komisijai tyrimų rezultatų ataskaitą ne vėliau kaip iki 2007 m. rugpjūčio 11 d.

18 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija ne vėliau kaip iki 2008 m. rugpjūčio 11 d. nusprendžia, ar remtis 17 straipsnio d punktu siekiant pakeisti apyvartos rodiklio rengimo dažnumą.“

Detalizavimo lygis

f punkto („Detalizavimo lygis“) tekstas iš dalies keičiamas taip:

1. 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

- „3. Tos valstybės narės, kurių apyvarta NACE 50, 51, 64 ir 74 skyriuose nagrinėjama baziniais metais sudaro mažiau nei 4 % bendros Europos Bendrijos apyvartos, tų skyrių apyvartos rodiklį perduoda tikrai dviženkliai lygiu.
4. Tos valstybės narės, kurių NACE I sekcijoje sukuriamą pridėtinę vertę nagrinėjama baziniais metais sudaro mažiau nei 4 % bendros Europos Bendrijos pridėtinės vertės, tos sekcijos dirbančių asmenų skaičiaus rodiklį (Nr. 210) perduoda tikrai sekcijos lygiu.“

2. Papildoma šiomis dalimis:

- „5. Parduotos produkcijos rodiklis (Nr. 310) turi būti perduodamas pagal tokias NACE veiklos rūšis ir grupes:

60.24, 63.11, 63.12, 64.11, 64.12 keturženkliai lygiu;

61.1, 62.1, 64.2 triženkliai lygiu;

72.1–72.6 triženkliai lygiu;

74.11–74.14 suma;

74.2 ir 74.3 suma;

74.4–74.7 triženkliai lygiu.

NACE 74.4 gali būti apytiksliai nurodytas pagal reklaminių skelbimų kiekį.

NACE 74.5 apima bendrą pasamdytų darbuotojų ir paskirto personalo kainą.

6. Veiklos rūšių ir grupių sąrašas gali būti iš dalies keičiamas ne vėliau kaip iki 2008 m. rugpjūčio 11 d. 18 straipsnyje nustatyta tvarka.
7. Tos valstybės narės, kurių apyvarta NACE 72 skyriuje nagrinėjama baziniais metais sudaro mažiau nei 4 % bendros Europos Bendrijos apyvartos, tų skyrių parduotos produkcijos kainų rodiklį (Nr. 310) perduoda tikrai dviženkliai lygiu.“

Duomenų perdavimo galutiniai terminai

g punkto („Duomenų perdavimo galutinis terminas“) tekstas pakeičiamas taip:

„Galutiniai rodiklių perdavimo terminai, skaičiuojant nuo ataskaitinio laikotarpio pabaigos:

Rodiklis	Galutiniai terminai
120	2 mėnesiai
210	2 mėnesiai
310	3 mėnesiai“

Pirmasis ataskaitinis laikotarpis

i punktas („Pirmasis ataskaitinis laikotarpis“) papildomas taip:

„Pirmasis ataskaitinis laikotarpis parduotos produkcijos kainų rodikliui Nr. 310 perduoti, yra ne vėliau kaip pirmasis 2006 metų ketvirtis. Laikantis 18 straipsnyje nustatytos tvarkos, gali būti taikoma išimtis pratęsiant pirmąjį ataskaitinį laikotarpį vieneriais metais, su sąlyga, kad baziniais metais laikomi ne vėlesni kaip 2006 metai.“

Pereinamasis laikotarpis

j punktas („Pereinamasis laikotarpis“) papildomas šiomis pastraipomis:

„Laikantis 18 straipsnyje nustatytos tvarkos, rodikliui Nr. 310 gali būti skirtas pereinamasis laikotarpis, kuris pasibaigia ne vėliau kaip 2008 m. rugpjūčio 11 d. Laikantis 18 straipsnyje nustatytos tvarkos, rodikliui Nr. 310 gali būti skirtas papildomas vienerių metų pereinamasis laikotarpis NACE 63 ir 74 skyriams įdiegti. Be šių pereinamųjų laikotarpių, 18 straipsnyje nustatyta tvarka gali būti skirtas kitas vienerių metų pereinamasis laikotarpis toms valstybėms narėms, kurių apyvarta pagal NACE veiklos rūšis, išvardytas a punkte „Taikymo sritis“, nagrinėjamaisiais baziniais metais sudaro mažiau nei 1 % bendros Europos Bendrijos apyvartos.

Laikantis 18 straipsnyje nustatytos tvarkos, rodiklių Nr. 120 ir 210 duomenų perdavimo galutiniams terminams pakeisti gali būti skirtas pereinamasis laikotarpis, kuris pasibaigia ne vėliau kaip 2006 m. rugpjūčio 11 d.“

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1159/2005

2005 m. liepos 6 d.

iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2236/95, nustatantį bendrąsias taisykles dėl Bendrijos finansinės pagalbos teikimo transeuropinių tinklų srityje

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos Bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 156 straipsnio pirmąją pastraipą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(2) 1997 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1336/97/EB dėl gairių transeuropinių telekomunikacijų tinklų srityje ⁽⁴⁾ nustato bendros svarbos projektus. Šio sprendimo įgyvendinimo patirtis parodė, kad mažiau nei viename iš dvidešimties projektų diegiamos paslaugos, kiti projektai yra tyrimai, susiję su įdiegimu. Todėl transeuropiniams telekomunikacijų tinklams suteiktos pagalbos tiesioginis poveikis yra ribotas.

(3) Dėl kalbos, kultūros, teisės aktų bei administracinių kliūčių transeuropinių paslaugų, kurių pagrindas – elektroninių duomenų komunikacijų tinklai, įdiegimas kainuoja žymiai daugiau nei panašios paslaugos vienoje valstybėje narėje.

(4) Telekomunikacijų sektoriaus paslaugų parengiamųjų tyrimų išlaidos pasirodė sudarančios didelę visų paslaugai įdiegti reikalingų investicijų dalį, todėl tokiems tyrimams yra taikomas maksimalus pagal Reglamentą (EB) Nr. 2236/95 leistinas įnašas, ir dėl to negali būti suteikta pagalba paslaugoms diegti. Todėl pagal minėtą reglamentą teikiama pagalba neturėjo didelio tiesioginio poveikio paslaugų diegimo skatinimui.

(5) Bendrijos pagalba turėtų būti skiriama teikiant pirmenybę projektams, kuriais siekiama skatinti paslaugų diegimą ir taip labiausiai prisidedama prie informacinės visuomenės vystymo. Todėl būtina padidinti maksimalų įnašą proporcingai realioms išlaidoms, kylančioms dėl transeuropinio paslaugos pobūdžio. Tačiau didesnę Bendrijos įnašą reikėtų taikyti tik visuomenei svarbioms paslaugoms, kurios turi įveikti kalbos, kultūros, teisės aktų bei administracines kliūtis,

(1) Reglamentas (EB) Nr. 2236/95 ⁽³⁾ numato, *inter alia*, su bendros svarbos projektais susijusių tyrimų bendrą finansavimą, kuris paprastai negali viršyti 50 % visų išlaidų, o didžiausias įnašas į projektus telekomunikacijų sektoriuje negali viršyti 10 % visų investicijų išlaidų.

(¹) OL C 234, 2003 9 30, p. 23.

(²) 2003 m. lapkričio 18 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 87 E, 2004 4 7, p. 22), 2005 m. birželio 6 d. Tarybos sprendimas.

(³) OL L 228, 1995 9 23, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 807/2004 (OL L 143, 2004 4 30, p. 46).

(⁴) OL L 183, 1997 7 11, p. 12. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 1376/2002/EB (OL L 200, 2002 7 30, p. 1).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2236/95 5 straipsnio 3 dalis papildoma šia pastraipa:

„Bendros svarbos projektams, nustatytiems 1997 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 1336/97/EB dėl gairių transeuropinių telekomunikacijų tinklų srityje (*) I priede, visa pagal šį

reglamentą suteikta Bendrijos pagalba gali siekti 30 % visų investicijų išlaidų.

(*) OL L 183, 1997 7 11, p. 12. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 1376/2002/EB (OL L 200, 2002 7 30, p. 1).“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2005 m. liepos 6 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. STRAW

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) NR. 1160/2005

2005 m. liepos 6 d.

iš dalies keičiantis Konvenciją dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo dėl laipsniško bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo dėl valstybių narių tarnybų, atsakingų už transporto priemonių registracijos liudijimų išdavimą, prieigos prie Šengeno informacinės sistemos

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos Bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 71 straipsnio 1 dalies d punktą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) 1999 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos 1999/37/EB dėl transporto priemonių registracijos dokumentų ⁽³⁾ 9 straipsnyje nustatoma, kad įgyvendindamos tą direktyvą valstybės narės padeda viena kitai ir dvišaliu arba daugiašaliu lygiu gali keistis informacija, ypač tais atvejais, kai prieš transporto priemonės registraciją turi būti patikrinamas tos transporto priemonės teisinis statusas toje valstybėje narėje, kurioje ta transporto priemonė buvo anksčiau registruota. Šio tikrinimo tikslais gali būti visų pirma naudojamas elektroninis tinklas.

⁽¹⁾ OL C 110, 2004 4 30, p. 1.

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 1 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 103 E, 2004 4 29, p. 794), 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 111 E, 2005 5 11 p. 19) ir 2005 m. balandžio 28 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2005 m. birželio 2 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 138, 1999 6 1, p. 57. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2003/127/EB (OL L 10, 2004 1 16, p. 29).

(2) Šengeno informacinė sistema (arba – SIS), sukurta pagal 1990 m. Konvencijos dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo dėl laipsniško bendrų sienų kontrolės panaikinimo ⁽⁴⁾ IV antraštinės dalį (toliau – 1990 m. Šengeno konvencija) ir integruota į Europos Sąjungos sistemą protokolu, pridėtu prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos Bendrijos steigimo sutarties, yra elektroninis tinklas tarp valstybių narių ir joje, *inter alia*, yra duomenys apie pavogtas, pasisavintas arba dingusias autotransporto priemones, kurių variklio tūris yra didesnis kaip 50 kubinių centimetrų. Pagal 1990 m. Šengeno konvencijos 100 straipsnį į SIS įvedami duomenys apie autotransporto priemones, kad jos būtų konfiskuotos arba panaudos kaip įrodymai baudžiamojoje byloje.

(3) 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimas 2004/919/EB dėl kovos su tarpvalstybinio pobūdžio nusikaltimais, susijusiais su transporto priemonėmis ⁽⁵⁾, apima SIS naudojimą, kaip kovai su nusikaltimais, susijusiais su transporto priemonėmis, skirtos teisėsaugos strategijos sudėtinę dalį.

(4) Pagal 1990 m. Šengeno konvencijos 101 straipsnio 1 dalį prieigą prie duomenų, įtrauktų į SIS ir teisę tiesiogiai atlikti tokių duomenų paiešką turi tik institucijos, atsakingos už pasienio kontrolę ir kitus šalyje policijos ir muitinės atliekamus tikrinimus ir tokių tikrinimų koordinavimą.

(5) 1990 m. Šengeno konvencijos 102 straipsnio 4 dalis nurodo, kad duomenų iš esmės negalima naudoti administravimo tikslams.

⁽⁴⁾ OL L 239, 2000 9 22, p. 19. Konvencija su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 871/2004 (OL L 162, 2004 4 30, p. 29).

⁽⁵⁾ OL L 389, 2004 12 30, p. 28.

- (6) Šiuo tikslu aiškiai nurodytos tarnybos, kurios valstybėse narėse atsakingos už transporto priemonių registracijos liudijimų išdavimą, turėtų turėti galimybę susipažinti su į SIS įtrauktais duomenimis apie autotransporto priemonės, kurių variklio tūris didesnis kaip 50 kubinių centimetrų, krovinines ir gyvenamąsias priekabas, kurių svoris be krovinio didesnis kaip 750 kg ir pavogtus, pasisavintus, dingusius ar pripažintus negaliojančiais transporto priemonių registracijos liudijimus ir transporto priemonių numerius, kad jos galėtų patikrinti, ar joms registruoti pateiktos transporto priemonės nebuvo pavogtos, pasisavintos arba dingusios. Šiuo tikslu būtina priimti taisykles, suteikiančias šioms tarnyboms prieigą prie šių duomenų, ir leisti joms naudoti šiuos duomenis administravimo tikslu: siekiant tinkamai išduoti transporto priemonių registracijos liudijimus.
- (7) Valstybės narės turėtų imtis reikalingų priemonių užtikrinti, kad sėkmingos paieškos atveju būtų imamasi 1990 m. Šengeno konvencijos 100 straipsnio 2 dalyje nustatytų priemonių.
- (8) 2003 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento rekomendacijoje Tarybai dėl antrosios kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) pabrėžiamos tam tikros svarbios problemos ir aplinkybės dėl SIS plėtojimo, ypač atkreipiant dėmesį į privačių įstaigų, tokių kaip transporto priemonių registracijos tarnybų, prieigą prie SIS.
- (9) Jeigu valstybės narės tarnybos atsakingos už transporto priemonių registracijos liudijimų išdavimą nėra Vyrtausybėnės tarnybos, prieiga prie SIS turėtų būti suteikta netiesiogiai, t. y. per tarpininkaujančią instituciją, nurodytą 1990 m. Šengeno konvencijos 101 straipsnio 1 dalyje, privalančią užtikrinti priemonių, kurių imasi šios valstybės narės pagal tos Konvencijos 118 straipsnį, laikymąsi.
- (10) 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾, ir 1990 m. Šengeno konvencijos nuostatose nustatytos specialios taisyklės dėl duomenų apsaugos, kurios papildo ar paaškina toje direktyvoje nustatytus principus, taikomos valstybių narių institucijoms ar tarnyboms, atsakingoms už transporto priemonių registracijos liudijimų išdavimą, tvarkant asmens duomenis.
- (11) Kadangi šio reglamento tikslo, ypač siekiant valstybių narių tarnyboms, atsakingoms už transporto priemonių registracijos liudijimų išdavimą, suteikti prieigą prie SIS tam, kad palengvinti jų užduotis pagal Direktyvą 1999/37/EB, valstybės narės dėl SIS, kaip bendros informacinės sistemos, pobūdžio negali deramai pasiekti, ir kadangi to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- (12) Valstybėms narėms turėtų būti suteiktas pakankamas laikotarpis imtis praktinių priemonių, reikalingų šio reglamento taikymui.
- (13) Islandijos ir Norvegijos atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, priskiriamos sričiai, nurodytai 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimo 1999/437/EB dėl tam tikrų priemonių taikant Europos Sąjungos Tarybos, Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės sudarytą susitarimą dėl šių dviejų valstybių asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽²⁾ 1 straipsnio G punkte.
- (14) Šveicarijos atžvilgiu, šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibūdinta Europos Sąjungos, Europos Bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos pasirašytame susitarime dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*, priskiriamos sričiai, nurodytai Sprendimo 1999/437/EB ⁽³⁾ 1 straipsnio G punkte, įskaitant kartu su 2004 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimo 2004/860/EB dėl to susitarimo pasirašymo Europos Bendrijos vardu ir tam tikrų nuostatų laikino taikymo 4 straipsnio 1 dalimi.
- (15) Šiuo reglamentu gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, kurie pirmiausia yra pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.
- (16) Šis reglamentas yra Šengeno *acquis* pagrindu priimtas ar kitaip su ja susijęs aktas, kaip apibrėžta 2003 m. Stojimo akto 3 straipsnio 2 dalyje.

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽²⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 31.

⁽³⁾ OL L 370, 2004 12 17, p. 78.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1990 m. Šengeno konvencijos IV antraštinėje dalyje įterpiamas šis straipsnis:

„102A straipsnis

1. Nepaisant 92 straipsnio 1 dalies, 100 straipsnio 1 dalies, 101 straipsnio 1 ir 2 dalies, 102 straipsnio 1, 4 ir 5 dalies, valstybių narių tarnybos, atsakingos už transporto priemonių registracijos liudijimų išdavimą, kaip nurodyta 1999 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvoje 1999/37/EB dėl transporto priemonių registracijos dokumentų (*), turi prieigos teisę prie toliau minimų įtrauktų į SIS duomenų, vien tik siekiant patikrinti ar joms registruoti pateiktos transporto priemonės buvo pavogtos, pasisavintos arba dingusios:

- a) duomenų apie pavogtas, pasisavintas arba dingusias autotransporto priemones, kurių variklio tūris yra didesnis kaip 50 kubinių centimetrų;
- b) duomenų apie pavogtas, pasisavintas ar dingusias krovines ir gyvenamąsias priekabas, kurių svoris be krovinio didesnis kaip 750 kg;
- c) duomenų apie pavogtus, pasisavintus, dingusius ar pripažintus negaliojančiais transporto priemonių registracijos liudijimus ir transporto priemonių numerius.

Laikantis 2 dalies, minėtų tarnybų prieigą prie šių duomenų reglamentuoja kiekvienos valstybės narės nacionaliniai teisės aktai.

2. Tos 1 dalyje nurodytos tarnybos, kurios yra Vyriausybės tarnybos, turi teisę tiesiogiai atlikti toje dalyje nurodytą į SIS įtrauktų duomenų paiešką.

1 dalyje nurodytos tarnybos, kurios nėra Vyriausybės tarnybos, turi prieigą prie toje dalyje nurodytų į SIS įtrauktų duomenų tik per tarpininkaujančią instituciją, nurodytą 101 straipsnio 1 dalyje. Ta institucija turi teisę tiesiogiai atlikti duomenų paiešką ir juos perduoti toms tarnyboms. Atitinkama valstybė narė užtikrina, kad tarnybos ir jų darbuotojai būtų įpareigoti laikytis visų apribojimų dėl jiems valdžios institucijos perduotų duomenų galimo naudojimo.

3. 100 straipsnio 2 dalis netaikoma paieškai, kuri atliekama pagal šį straipsnį. Nacionalinė teisė reglamentuoja 1 dalyje nurodytų tarnybų vykdomą informacijos, kuri atskleista atlikus paiešką Šengeno informacinėje sistemoje ir dėl kurios kyla įtarimų dėl nusikaltimo, perdavimą policijai ar teisminėms institucijoms.

4. Kiekvienais metais Taryba, paprašius bendros priežiūros institucijos, įsteigtos pagal 115 straipsnį dėl duomenų apsaugos taisyklių, nuomonės, pateikia ataskaitą Europos Parlamentui dėl šio straipsnio įgyvendinimo. Toje ataskaitoje pateikiama informacija ir statistika apie naudojimąsi šiuo straipsniu ir jo įgyvendinimo rezultatus, be to, nurodoma, kaip buvo taikomos duomenų apsaugos taisyklės.“

(*) OL L 138, 1999 6 1, p. 57. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2003/127/EB (OL L 10, 2004 1 16, p. 29).

2 straipsnis

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Jis taikomas nuo 2006 m. sausio 11 d.

3. Toms valstybėms narėms, kuriose Šengeno *acquis* nuostatos, susijusios su SIS dar nėra taikomos, šis reglamentas taikomas per šešis mėnesius po dienos, kurią šios nuostatos joms įsigalioja, kaip nurodyta šiuo tikslu pagal taikytinas procedūras priimtame Tarybos sprendime.

4. Šio reglamento turinys tampa privalomas Norvegijai praėjus 270 dienų po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5. Nepaisant Šengeno asociacijos susitarimo su Norvegija ir Islandija⁽¹⁾ 8 straipsnio 2 dalies c punkte nustatytų reikalavimų pranešimui, Norvegija iki 4 dalyje nurodytos dienos praneša Tarybai ir Komisijai, kad įvykdyti konstituciniai reikalavimai, kad šio reglamento turinys jai taptų privalomas.

⁽¹⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2005 m. liepos 6 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. STRAW

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1161/2005

2005 m. liepos 6 d.

dėl ketvirtinių nefinansinių sąskaitų rengimo pagal institucinius sektorius

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos Bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 285 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos centrinio banko nuomonę ⁽¹⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2000 m. rugsėjį Ekonominės ir finansų tarybos (ECOFIN) patvirtintame Veiksmų plane dėl Ekonominės ir pinigų sąjungos (EPS) statistikos reikalavimų nurodoma, kad skubiai reikalingas ribotas sektorių ketvirtinių sąskaitų komplektas ir kad šios sąskaitos turėtų būti parengtos per 90 dienų pasibaigus atitinkamam ketvirčiui.
- (2) Bendrame ECOFIN ir Komisijos pranešime Europos Vadovų Tarybai dėl euro zonos statistikos ir rodiklių, kurį ECOFIN patvirtino 2003 m. vasario 18 d., pabrėžiama, kad prioritetiniai veiksmai kelyse srityse, įskaitant ketvirtines nacionalines ataskaitas pagal institucinius sektorius, turėtų būti visiškai įvykdyti iki 2005 m.
- (3) Europos Sąjungos ekonomikos ciklinių svyravimų ir pinigų politikos analizei EPS reikalinga makroekonominė statistika apie ekonominį elgesį ir atskirų institucinių sektorių tarpusavio ryšius, kurių negalima nustatyti remiantis sukauptais bendro pobūdžio duomenimis apie

ekonomiką. Todėl būtina rengti visos Europos Sąjungos ir euro zonos ketvirtines sąskaitas pagal institucinius sektorius.

- (4) Šių sąskaitų rengimas yra dalis bendro tikslo sukurti Europos Sąjungos ir euro zonos metų ir ketvirtinių sąskaitų sistemą. Sistema apima pagrindinius makroekonominius suvestinius rodiklius ir finansines bei nefinansines sąskaitas pagal institucinius sektorius. Siekiama užtikrinti darnumą visose šiose sąskaitose bei, kitų šalių sąskaitų atžvilgiu, darnumą tarp mokėjimų balanso ir nacionalinių sąskaitų duomenų.
- (5) Pagal Europos nacionalinių ir regioninių sąskaitų sistemos Bendrijoje principus, nustatytus Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2223/96 ⁽³⁾, rengiant Europos sąskaitas pagal institucinius sektorius reikalinga, kad valstybės narės perduotų ketvirtines nacionalines sąskaitas pagal institucinius sektorius. Tačiau Europos sąskaitose privalo atsispindėti visa Europos zonos ekonomika, ir šios sąskaitos gali skirtis nuo paprastai sudėtų valstybių narių sąskaitų. Visų pirma siekiama atsižvelgti į Europos Sąjungos institucijų ir įstaigų sandorius atitinkamos zonos (atitinkamai, Europos Sąjungos ar euro zonos) sąskaitose.
- (6) Konkrečių Bendrijos statistinių duomenų rengimas reglamentuojamas 1997 m. vasario 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 322/97 dėl Bendrijos statistikos ⁽⁴⁾ nustatytomis taisyklėmis.

⁽¹⁾ OL C 42, 2004 2 18, p. 23.

⁽²⁾ 2004 m. kovo 30 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 103 E, 2004 4 29, p. 141), 2005 m. kovo 8 d. Tarybos bendroji pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2005 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 310, 1996 11 30, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1267/2003 (OL L 180, 2003 7 18, p. 1).

⁽⁴⁾ OL L 52, 1997 2 22, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

- (7) Kadangi šio reglamento tikslo – rengti ketvirtines Europos Sąjungos ir euro zonos nefinansines sąskaitas pagal institucinius sektorius, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi, dėl veiksmų masto ir poveikio, to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti. Visų pirma, tuo atveju, kai valstybių narių įnašas į Europos bendrąją sumą yra nedidelis, iš jų neturėtų būti reikalaujama pateikti detalius duomenis.
- (8) Priemonės, būtinos šiam reglamentui įgyvendinti, turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾.
- (9) Buvo konsultuotasi su Tarybos sprendimu 89/382/EEB, Euratomas ⁽²⁾ įsteigtu Statistikos programų komitetu ir Tarybos sprendimu 91/115/EEB ⁽³⁾ įsteigtu Pinigų, finansų ir mokėjimų balanso statistikos komitetu,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Tikslas

Šiuo reglamentu numatoma bendra valstybių narių įnašų į Europos ketvirtinių nefinansinių sąskaitų rengimą pagal institucinius sektorius sistema.

2 straipsnis

Ketvirtinių nefinansinių sąskaitų pagal institucinius sektorius perdavimas

1. Valstybės narės perduoda Komisijai ketvirtines nefinansines sąskaitas pagal institucinius sektorius kaip nurodyta priede, išskyrus, pirmą kartą, P.1, P.2, D.42, D.43, D.44, D.45 ir B.4G rodiklių duomenis.

2. Atitinkamai P.1, P.2, D.42, D.43, D.44, D.45 ir B.4G rodiklių duomenų perdavimo tvarkaraštis ir bet koks sprendimas reikalauti priede išvardintų sandorių suskirstymo pagal analogiškus sektorius priimami laikantis 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos. Prieš priimant tokį sprendimą, Komisija pagal 9 straipsnį praneša Europos Parlamentui ir Tarybai apie šio reglamento įgyvendinimą.

3. 1 dalyje nurodyti ketvirčio duomenys perduodami Komisijai ne vėliau kaip per 90 kalendorinių dienų pasibaigus ketvirčiui, kurio duomenys pateikiami. Po šio reglamento įsigaliojimo pereinamuoju trejų metų laikotarpiu 1 dalyje nurodyti ketvirčio duomenys pateikiami Komisijai ne vėliau kaip per 95 kalendorines dienas pasibaigus ketvirčiui, kurio duomenys pateikiami. Bet koks ankstesnių ketvirčių duomenų patikslinimas perduodamas tuo pačiu metu.

4. 3 dalyje nurodytas perdavimo laikas gali būti koreguojamas laikantis 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos daugiausiai penkiomis dienomis.

5. Pirmasis ketvirtinių duomenų perdavimas yra susijęs su 2005 m. trečiojo ketvirčio duomenimis. Valstybės narės pateikia šiuos duomenis ne vėliau kaip iki 2006 m. sausio 3 d. Šis pirmasis perdavimas apima ankstesnius duomenis už ketvirčius nuo 1999 m. pirmojo ketvirčio.

3 straipsnis

Pranešimo reikalavimai

1. Visos valstybės narės perduoda priede nurodytus kitų šalių sektoriaus (S.2) ir valdžios sektoriaus (S.13) duomenis. Valstybė narė, kurios bendrasis vidaus produktas esamomis kainomis paprastai sudaro daugiau kaip 1 % atitinkamo Bendrijos bendrojo vidaus produkto, perduoda priede nurodytus visų institucinių sektorių duomenis.

2. Komisija, remdamasi valstybių narių pateiktų paskutiniųjų trejų metų metinių duomenų aritmetiniu vidurkiu, kaip nurodyta 1 dalyje, nustato viso Bendrijos bendrojo vidaus produkto esamomis kainomis procentą, kurį valstybės narės bendrasis vidaus produktas paprastai sudaro.

3. 1 dalyje nurodyta Bendrijos bendrosios sumos (1 %) dalis gali būti koreguojama laikantis 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽²⁾ OL L 181, 1989 6 28, p. 47.

⁽³⁾ OL L 59, 1991 3 6, p. 19.

4. Jei reikia iš esmės pakeisti nacionalines statistikos sistemas, Komisija gali sutikti su nuostatomis, leidžiančiomis nukrypti nuo šio reglamento. Tokios leidžiančios nukrypti nuostatos galioja ne ilgiau kaip trejus metus nuo šio reglamento ar įgyvendinimo priemonių, patvirtintų laikantis 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos, įsigaliojimo datos.

4 straipsnis

Apibrėžimai ir standartai

Standartai, apibrėžimai, klasifikacijos ir apskaitos taisyklės, susiję su pagal šį reglamentą perduodamais duomenimis, yra nustatyti Reglamente (EB) Nr. 2223/96 (toliau – ESS Reglamentas).

5 straipsnis

Duomenų šaltiniai ir nuoseklumo reikalavimai

1. Valstybės narės rengia šiuo reglamentu reikalaujamą informaciją naudodamos visus jų manymu svarbius šaltinius, pirmenybę teikdamos tiesioginei informacijai, pavyzdžiui, administraciniais šaltiniais ar įmonių ir namų ūkių tyrimams.

Kai tokios tiesioginės informacijos gauti neįmanoma, ypač ankstesnių duomenų, reikalaujamų pagal 2 straipsnio 5 dalį, atveju, gali būti perduodami tinkamiausi apytikriai apskaičiavimai.

2. Duomenys, kuriuos valstybės narės perduoda pagal šio reglamento nuostatas, turi atitikti valdžios sektoriaus ketvirčio nefinansines sąskaitas ir pagrindinius visos ekonomikos suvestinius ketvirčio duomenis, perduodamus Komisijai pagal ESS Reglamento duomenų perdavimo programą.

3. Ketvirčio duomenys, kuriuos valstybės narės perduoda pagal šio reglamento nuostatas, derinami su atitinkamais metiniais duomenimis, perduodamais pagal ESS Reglamento duomenų perdavimo programą.

6 straipsnis

Kokybės standartai ir pranešimai

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad ilgainiui perduodamų duomenų kokybė gerėtų ir atitiktų bendrus kokybės standartus, kurie turi būti apibrėžti laikantis 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos.

2. Per vienerius metus nuo pirmojo duomenų perdavimo valstybės narės pateikia Komisijai atnaujintą naudotų šaltinių, metodų ir statistinių procedūrų aprašymą.

3. Apie pagrindinius metodinius arba kitus pakeitimus, kurie galėtų įtakoti perduodamus duomenis, valstybės narės Komisijai praneša ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo tokio pakeitimo įsigaliojimo.

7 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Įgyvendinimo priemonės nustatomos laikantis 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos. Šios priemonės apima:

- a) P.1, P.2, D.42, D.43, D.44, D.45 ir B.4G rodiklių duomenų perdavimo tvarkaraščio sudarymą pagal 2 straipsnio 2 dalį;
- b) reikalavimą, kad priede nurodyti sandoriai būtų suskirstyti pagal analogiškus sektorius pagal 2 straipsnio 2 dalį;
- c) ketvirčio duomenų perdavimo tvarkaraščio peržiūrėjimą pagal 2 straipsnio 4 dalį;
- d) Bendrijos bendrosios sumos dalies (1 %) koregavimą pagal 3 straipsnio 3 dalį siekiant nustatyti pareigą perduoti visų institucinių sektorių duomenis;
- e) duomenų kokybės kriterijų apibrėžimą pagal 6 straipsnio 1 dalį.

8 straipsnis

Procedūra komitete

1. Komisijai padeda Statistikos programų komitetas.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nurodytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

9 straipsnis

Pranešimas apie įgyvendinimą

Per penkerius metus nuo šio reglamento įsigaliojimo Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pranešimą apie jo įgyvendinimą.

Visų pirma šiame pranešime:

- a) pateikiama informacija apie parengtų statistinių duomenų kokybę;

- b) įvertinama Bendrijos, valstybių narių ir statistinės informacijos teikėjų bei naudotojų gautos statistinės informacijos nauda, lyginant su jos kaina;

- c) atsižvelgiant į gautus rezultatus, nustatomos sritys, kurias reikėtų gerinti bei keisti.

10 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2005 m. liepos 6 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. STRAW

PRIEDAS

Duomenų perdavimas

	Panaudojimas							Išskilimai						
	S1	S1N	Nefinansinės korporacijos	Finansinės korporacijos	Valdžios sektorius	S14_S15	S2	S1	S1N	Nefinansinės korporacijos	Finansinės korporacijos	Valdžios sektorius	S14_S15	S2
P.1	Produkcija													
P.2	Tarpinis vartojimas	X	X	X	X	X		X		X	X	X	X	
P.3	Galutinio vartojimo išlaidos	X			X	X								
P.31	Individualaus vartojimo išlaidos	X			X	X								
P.32	Kolektyvinio vartojimo išlaidos	X			X									
P.5	Bendrasis kapitalo formavimas	X	X	X	X	X								
P.51	Bendrasis pagrindinio kapitalo formavimas	X	X	X	X	X								
P.5N	Atsargų pokyčiai ir vertybių įsigijimas atėmus netekimus	X	X	X	X	X	X							
P.6	Prekių ir paslaugų eksportas						X							X
P.7	Prekių ir paslaugų importas													
D.1	Kompensacija darbuotojams	X	X	X	X	X	X	X					X	X
D.2	Gamybos ir importo mokesčiai	X	X	X	X	X		X				X		X
D.21	Produktų mokesčiai	X						X						X
D.29	Kiti gamybos mokesčiai	X		X	X	X		X			X	X	X	
D.3	Subsidijos	X					X	X		X	X	X		
D.31	Subsidijos produktams	X			X		X	X						
D.39	Kitos subsidijos gamybai	X			X		X	X		X	X	X	X	
D.21-D.31	Mokesčiai atėmus subsidijas (produktams)	X						X						

	Panaudojimas										Išskilimai				
	S1	SIN	S11	S12	S13	S14_S15	S2	S1	SIN	S11	S12	S13	S14_S15	S2	Kitos šalys
D.4	Pajamos iš turto	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.41	Palūkanos	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.4N	Kitos pajamos iš turto, išskyrus palūkanas	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.42	Korporacijų paskirstomosios pajamos	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.43	Reinvestuotos pajamos iš tiesioginių užsienio investicijų	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.44	Pajamos iš turto, priskirtos draudėjams	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.45	Renta	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.5	Einamieji pajamų, turto ir kiti mokesčiai	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.6	Socialinės įmokos ir išmokos	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.61	Socialinės įmokos	X						X		X	X	X	X	X	X
D.62	Socialinės išmokos, išskyrus socialinius pervedimus natūra	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.63	Socialiniai pervedimai natūra	X						X		X	X	X	X	X	X
D.7	Kiti einamieji pervedimai	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.71	Grynosios ne gyvybės draudimo įmokos	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.72	Ne gyvybės draudimo reikalavimai atlyginti žalą	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.7N	Kiti niekur kitur nepriskirti einamieji pervedimai	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.8	Namų ūkių grynosios nuosavybės pensijų fonduose pasikeitimo koregavimas	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.9	Kapitalo pervedimai	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.91	Kapitalo mokesčiai	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.9N	Dotacijos investicijoms ir kiti kapitalo pervedimai	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
K.1	Pagrindinio kapitalo vartojimas	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
K.2	Nefinansinio nesukurto turto įsigijimai atėmus netekimus	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X

	Balansuojantys straipsniai						
	S1 Visa ekonomika	S1N Nenurodyta visa ekonomika	S11 Nefinansinės korporacijos	S12 Finansinės korporacijos	S13 Valdžios sektorius	S14_S15 Namų ūkiai ir ne pelno institucijos, teikiantios	S2 Kitos šalys
B.1G Bendroji pridėtinė vertė	X	X	X	X	X	X	
B.1N Grynoji pridėtinė vertė	X	X	X	X	X	X	
B.2G Likutinis perteklius (bendrasis)	X		X	X	X	X	
B.3G Mišrios pajamos (bendrosios)	X					X	
B.4G Verslo pajamos (bendrosios)	X		X	X		X	
B.5G Pirminių pajamų balansas (bendrasis)	X		X	X	X	X	
B.6G Disponuojamos pajamos (bendrosios)	X		X	X	X	X	
B.7G Koreguotos disponuojamos pajamos (bendrosios)	X				X	X	
B.8G Taupymas (bendrasis)	X		X	X	X	X	
B.9 Grynasis skolinimasis/grynasis skolinimas	X		X	X	X	X	X
B.11 Užsienio prekių ir paslaugų balansas							X
B.12 Einamasis užsienio balansas							X

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/32/EB

2005 m. liepos 6 d.

nustatanti ekologinio projektavimo reikalavimų energiją vartojantiems gaminiams nustatymo sistemą ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 92/42/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 96/57/EB ir 2000/55/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Valstybių narių priimtų įstatymų arba administracinių priemonių skirtumai energiją vartojančių gaminių ekologinio projektavimo klausimais gali trukdyti prekybai ir iškraipyti konkurenciją Bendrijoje ir todėl tiesiogiai paveikti vidaus rinkos kūrimą ir funkcionavimą. Nacionalinių įstatymų suderinimas yra vienintelis būdas išvengti tokių prekybos trukdžių ir nesąžiningos konkurencijos.
- (2) Energiją vartojantys gaminiai sunaudoja didelę Bendrijoje suvartojamų gamtinių išteklių ir energijos dalį. Jie taip pat kelia ir kitų svarbių poveikių aplinkai. Galima pastebėti, kad didžioji dauguma Bendrijos rinkoje siūlomų gaminių kategorijų pasižymi labai skirtingu poveikiu aplinkai, nors turi panašų funkcinį naudingumą. Tvaraus vystymosi labai reikia skatinti nuolatinį tokių gaminių bendro

poveikio aplinkai gerinimą, pirmiausia nustatant neigiamų poveikių aplinkai pagrindinius šaltinius ir vengiant taršos pernešimo, tačiau tokiu gerinimu nesukeliant pernelyg didelių išlaidų.

- (3) Ekologinis gaminių projektavimas yra vienas iš esminių Bendrijos integruotos produktų politikos strategijos veiksmų. Reikšdamas prevencinį požiūrį, leidžiantį optimizuoti gaminių aplinkosauginį veiksmingumą ir kartu išlaikyti jų funkcines savybes, jis atveria puikias naujas galimybes gamintojams, vartotojams ir apskritai visai visuomenei.
- (4) Laikoma, kad energijos vartojimo efektyvumo didinimas, įskaitant ir galimybę efektyviau vartoti galutinę elektros energiją, įneš svarų indėlį įgyvendinant šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų mažinimo Bendrijoje siekius. Elektros energijos paklausa yra greičiausiai auganti galutinio energijos vartojimo kategorija, ir numatoma, kad jos paklausa per artimiausius 20–30 metų išaugs, jei nebus šių tendencijų stabdančių politikos veiksmų. Kaip siūloma Komisijos Europos klimato kaitos programoje (EKKP), yra įmanoma ženkliai sumažinti energijos vartojimą. Klimato kaita yra vienas iš Šeštosios Bendrijos aplinkos apsaugos veiksmų programos, nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1600/2002/EB ⁽³⁾, prioritetų. Energijos taupymas yra ekonomiškiausias būdas didinti tiekimo patikimumą ir mažinti priklausomybę nuo importo. Todėl reikia priimti svarias paklausos valdymo priemones ir siekius.

⁽¹⁾ OL C 112, 2004 4 30, p. 25.

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 104 E, 2004 4 30, p. 319), 2004 m. lapkričio 29 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 38 E, 2005 2 15, p. 45), 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento pozicija ir 2005 m. gegužės 23 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 242, 2002 9 10, p. 1.

- (5) Imtis veiksmų reikėtų energiją vartojančių gaminių projektavimo tarpsnyje, nes paaiškėjo, kad gaminio taršą, taip pat ir didžiumą su ja susijusių išlaidų per jo gyvavimo ciklą nulemia būtent šis tarpsnis.
- (6) Reikėtų sukurti nuoseklią sistemą energiją vartojančių gaminių ekologinio projektavimo reikalavimams Bendrijoje taikyti, kad būtų užtikrintas laisvas tokių gaminių, atitinkančių šiuos reikalavimus, judėjimas ir būtų pagerintas bendras poveikis aplinkai. Tokie Bendrijos reikalavimai turėtų atsižvelgti į sąžiningos konkurencijos ir tarptautinės prekybos principus.
- (7) Ekologinio projektavimo reikalavimai nustatytini atsižvelgiant į Šeštosios Bendrijos aplinkos apsaugos veiksmų programos tikslus ir prioritetus, įskaitant ir atitinkamą tos programos teminių strategijų pritaikytinus tikslus.
- (8) Šia direktyva siekiama pasiekti aukštą aplinkos apsaugos lygį mažinant potencialų energiją vartojančių gaminių poveikį aplinkai, ir tai vėliau bus naudinga vartotojui ir kitiems galutiniams naudotojams. Tvarus vystymasis reikalauja rimtai vertinti numatomų priemonių poveikį sveikatai, socialinei ir ekonominei poveikius. Didinant gaminių energijos vartojimo efektyvumą prisidedama prie didesnio energijos tiekimo patikimumo, o tai yra pagrindas racionaliai ekonominei veiklai, taigi ir tvariam vystymuisi.
- (9) Valstybė narė, kuri mano esant būtina išlaikyti nacionalines nuostatas vadovaujantis svarbiu poreikiu saugoti aplinką arba įvesti naujas nuostatas dėl su aplinkos apsauga susijusių naujų mokslinių įrodymų dėl tai valstybei narei būdingos problemos, kylančios priėmus taikytiną įgyvendinimo priemonę, gali tai padaryti laikydamasi Sutarties 95 straipsnio 4, 5 ir 6 dalių sąlygų, numatančių būtinybę iš anksto pranešti Komisijai ir gauti jos pritarimą.
- (10) Siekiant iš tobulesnio projektavimo gauti kuo didesnę aplinkosauginę naudą gali tekti informuoti vartotojus apie energiją vartojančių gaminių ekologines charakteristikas ir aplinkosauginį veiksmingumą ir patarti jiems, kaip naudoti gaminių aplinkai nežalingu būdu.
- (11) Žaliojoje knygoje dėl integruotos produktų politikos pateiktas požiūris, kuris, būdamas pagrindinis Šeštosios Bendrijos aplinkos apsaugos veiksmų programos inovacinis elementas, kelia tikslą sumažinti gaminių poveikį aplinkai per visą jų gyvavimo ciklą. Kai projektavimo tarpsnyje nagrinėjamas gaminio poveikis aplinkai per visą jo gyvavimo ciklą, atsiveria didelės galimybės lengviau gerinti aplinkos būklę rentabiliu būdu. Čia reikėtų pakankamo lankstumo, kad šį veiksnį galima būtų integruoti į gaminio projektavimą, kartu atsižvelgiant į techninius, funkcinius ir ekonominius aspektus.
- (12) Nors platus požiūris į aplinkosauginį veiksmingumą yra pageidautinas, tačiau aplinkosaugos prioritetiniu tikslu, iki kol bus priimtas darbo planas, reikėtų laikyti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų poveikio mažinimą didinant energijos vartojimo efektyvumą.
- (13) Gali būti reikalinga ir pateisinama nustatyti konkrečius kiekybinius ekologinio projektavimo reikalavimus kai kuriems gaminiams arba jų aplinkosaugos aspektams, siekiant kuo daugiau sumažinti tų gaminių poveikį aplinkai. Atsižvelgiant į neatidėliotiną būtinybę prisidėti prie išpareigojimų pagal Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos (JTBBKK) Kioto protokolą vykdymo ir nepakenkti šioje direktyvoje keliamam integruotam požiūriui, tam tikrą prioritetą reikia teikti priemonėms, turinčioms didelį šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų mažinimo mažomis sąnaudomis potencialą. Tokios priemonės prisidėtų prie tvaraus išteklių naudojimo ir įneštų labai svarbų indėlį į tvartos gamybos ir vartojimo programų 10 metų sistemą, dėl kurios buvo sutarta Pasaulio viršūnių susitikime dėl tvartos vystymosi Johanesburge 2002 m. rugsėjo mėn.
- (14) Kaip bendra taisyklė, budėjimo režime esančių ar išjungtų energiją vartojančių gaminių energijos sunaudojimas turėtų būti sumažintas iki minimalaus lygio, būtino tinkamai jų veiklai.
- (15) Nors reikėtų lygiuotis į rinkoje, įskaitant tarptautinę rinką, prieinamus geriausiai veikiančius gaminius ar geriausias technologijas, ekologinio projektavimo reikalavimų lygį reikėtų nustatyti remiantis technine, ekonomine ir aplinkosaugine analize. Lanksčiai taikant reikalavimų lygio nustatymo metodą galima lengviau pagerinti aplinkosauginį veiksmingumą per trumpą laiką. Reikėtų konsultuotis su suinteresuotomis šalimis ir atliekant analizę įtraukti jas į aktyvų bendradarbiavimą. Nustatant privalomas priemones reikėtų pakankamų

konsultacijų su susijusiomis šalimis. Tokios konsultacijos galėtų išryškinti įdiegimo tarpsnių arba pereinamojo laikotarpio priemonių poreikį. Tarpinių siekių nustatymas padidina politikos nuspėjamumą, sudaro sąlygas keisti gaminio tobulinimo ciklą ir suinteresuotoms šalims palengvina ilgalaikį planavimą.

- (16) Pirmenybę reikėtų teikti alternatyviems veiksams, pavyzdžiui, pramonės savireguliacijai, jeigu galima tikėtis, kad tokie veiksmai leis siekti politikos tikslų greičiau arba pigiau negu privalomi reikalavimai. Teisėkūros priemonių gali prireikti ten, kur rinkos jėgoms nepavyks veikti teisinga kryptimi arba pakankamai sparčiai.
- (17) Savireguliacija, įskaitant savanoriškus susitarimus vienašališko pramonės išipareigojimo forma, gali lemti greitą pažangą dėl spartaus ir rentabilaus įgyvendinimo ir sudaro sąlygas lanksčiai ir tinkamai prisiderinti prie technologijų pasirinkimo galimybių ir jautrių rinkos pokyčių.
- (18) Norint įvertinti savanoriškus susitarimus ar kitas savireguliacijos priemones, pateiktas kaip alternatyva įgyvendinimo priemonėms, turėtų būti prieinama bent ši informacija: atvirumas dalyvavimui, pridėtinė vertė, atstovaujiamumas, kiekybiniai ir tarpiniai tikslai, pilietinės visuomenės dalyvavimas, priežiūra ir pranešimai, savireguliacijos iniciatyvos administravimo rentabilumas ir darnumas.
- (19) Komisijos Komunikato dėl aplinkos apsaugos susitarimų Bendrijos lygmeniu pagal reguliavimo aplinkos supaprastinimo ir tobulinimo veiksmų planą 6 skyrius gali praversti kaip naudingos gairės vertinant pramonės savireguliaciją šios direktyvos požiūriu.
- (20) Ši direktyva turėtų paskatinti ekologinio projektavimo integravimą į mažas ir vidutines įmones (MVĮ) bei labai mažas įmones. Integravimas palengvėtų, jei informacijos apie tokių produktų tvaraus vystymosi savybę būtų daug ir ji būtų lengvai prieinama.
- (21) Energiją vartojantys gaminiai, tenkinantys ekologinio projektavimo reikalavimus, kuriuos nustato šios direktyvos įgyvendinimo priemonės, turėtų būti pažymėti „CE“ ženklu ir turėti užrašą su atitinkama informacija, kad galėtų būti pateikti į vidaus rinką ir joje laisvai judėtų. Įgyvendinimo priemonės būtina griežtai vykdyti, siekiant mažinti reguliuojamų energiją vartojančių gaminių poveikį aplinkai ir užtikrinti sąžiningą konkurenciją.
- (22) Rengdama įgyvendinimo priemones ir savo darbo planą, Komisija turėtų konsultuotis su valstybių narių atstovais ir su kitomis su gaminių grupe susijusiomis suinteresuotomis šalimis, pavyzdžiui, pramonės sritimi, įskaitant ir MVĮ bei amatams priskirtinus gamintojus, profsąjungas, prekybininkus, mažmeninius prekiautojus, importuotojus, aplinkosaugos grupes ir vartotojų organizacijas.
- (23) Rengdama įgyvendinimo priemones, Komisija taip pat turėtų tinkamai atsižvelgti į galiojančią nacionalinę aplinkosaugos teisę, ypač susijusią su toksinėmis medžiagomis, kurią valstybės narės nurodo kaip išsaugotiną, tačiau dėl to valstybėse narėse neturėtų sumažėti esami ir pagrįsti apsaugos lygiai.
- (24) Reikėtų atsižvelgti į techninio derinimo direktyvose numatytus naudoti modulius ir taisykles, išdėstytas 1993 m. liepos 22 d. Tarybos sprendime 93/465/EEB dėl modulių, taikomų įvairiuose atitikties įvertinimo procedūrų etapuose, ir atitikties ženklo CE žymėjimo ir naudojimo taisyklių⁽¹⁾, taikytinų techninio derinimo direktyvose.
- (25) Priežiūros institucijos turėtų keisti informacija apie priemones, numatytas pagal šios direktyvos taikymo sritį rinkos priežiūrai pagerinti. Tokiam bendradarbiavimui reikia kuo plačiau naudotis elektroninėmis ryšio priemonėmis ir atitinkamomis Bendrijos programomis. Reikėtų sudaryti lengvesnes sąlygas keisti informacija apie aplinkosauginį veiksmingumą per gyvavimo ciklą ir projektavimo sprendimų laimėjimus. Vienas svarbiausių šios direktyvos pasiekimų yra ekologinio projektavimo metu gamintojų pastangomis gautų pagrindinių žinių kaupimas ir sklaida.
- (26) Paprastai kompetentinga įstaiga yra viešoji ar privati įstaiga, paskirta valstybės institucijų bei pateikianti būtinas garantijas dėl nešališkumo ir turimos techninės patirties atlikti gaminio patikrą dėl jo atitikimo taikytinioms įgyvendinimo priemonėms.

⁽¹⁾ OL L 220, 1993 8 30, p. 23.

- (27) Atkreipdamos dėmesį į būtinybę vengti neatitikimo, valstybės narės turėtų užtikrinti priemones, būtinas veiksmingai prižiūrėti rinką.
- (28) Atsižvelgiant į MVĮ informavimą ir apmokymus ekologinio projektavimo klausimais, gali būti tikslinga numatyti lydimuosius veiksmus.
- (29) Vidaus rinkos veikimui yra naudinga, kad standartai būtų suderinti Bendrijos mastu. Paskelbus nuorodas į tokius standartus *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, jų laikymasis laikytinas pagrindine pagal šią direktyvą priimtose įgyvendinimo priemonėse nustatytų reikalavimų laikymosi sąlyga, nors turėtų būti leidžiami ir kiti atitikties parodymo būdai.
- (30) Viena svarbiausių darniųjų standartų paskirčių yra padėti gamintojams taikyti pagal šią direktyvą priimtas įgyvendinimo priemones. Tokių standartų pagrindu galėtų būti kuriami matavimo ir patikros metodai. Bendrų ekologinio projektavimo reikalavimų taikymo atvejais darnieji standartai galėtų gerokai padėti kreipiant gamintojus į jų gaminių ekologinio profilio kūrimą pagal atitinkamos įgyvendinimo priemonės reikalavimus. Tokie standartai turėtų aiškiai parodyti ryšį tarp jų atskirų punktų ir atitinkamų reikalavimų. Darniųjų standartų tikslas neturėtų būti nustatyti ribas aplinkosaugos aspektams.
- (31) Naudojant šioje direktyvoje pateiktus sąvokų apibrėžimus naudinga remtis atitinkamais tarptautiniais standartais, pavyzdžiui, ISO 14040.
- (32) Ši direktyva atitinka tam tikrus naujo požiūrio įgyvendinimo principus, išdėstytus 1985 m. gegužės 7 d. Tarybos rezoliucijoje dėl naujo požiūrio į techninį derinimą ir standartus ⁽¹⁾ ir nuorodų darymo į darniuosius Europos standartus principus. 1999 m. spalio 28 d. Tarybos rezoliucijoje dėl standartizavimo vaidmens Europoje ⁽²⁾ rekomenduojama Komisijai patikrinti, ar naujo požiūrio principą galima pritaikyti ir naujiems sektoriams kaip teisės tobulinimo ir supaprastinimo priemonę.
- (33) Ši direktyva papildo esamus Bendrijos teisės aktus, kaip antai 1992 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyvą 92/75/EEB dėl buitinių prietaisų energijos ir kitų išteklių sunaudojimo parodymo ženklinant gaminių bei pateikiant standartinę informaciją apie gaminių ⁽³⁾, 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1980/2000 dėl pakeistos Bendrijos ekologinio ženklo suteikimo sistemos ⁽⁴⁾, 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2422/2001 dėl raštinės įrangos ženklinimo apie energijos taupymą Bendrijos programos ⁽⁵⁾, 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/96/EB dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų ⁽⁶⁾, 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/95/EB dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo – bendroji Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos deklaracija, susijusi su 9 straipsniu ⁽⁷⁾ ir 1976 m. liepos 27 d. Tarybos direktyvą 76/769/EEB, derinančią valstybių narių įstatymus, reglamentus ir administracinius nurodymus dėl tam tikrų pavojingų medžiagų ir preparatų pardavimo ir naudojimo apribojimų ⁽⁸⁾. Šios direktyvos ir esamų Bendrijos teisės aktų sinergijos turėtų padėti stiprinti atitinkamą poveikį ir kurti gamintojams skirtus nuoseklius reikalavimus.
- (34) 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/42/EEB dėl naudingumo koeficiento reikalavimų naujiems karšto vandens katilams, deginantiesiems skystąjį arba dujinį kurą ⁽⁹⁾, 1996 m. rugsėjo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/57/EB dėl energijos vartojimo efektyvumo reikalavimų buitiniams elektriniams šaldytuvams, šaldikliams ir jų deriniams ⁽¹⁰⁾ ir 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/55/EB dėl energijos vartojimo efektyvumo reikalavimų, taikomų liuminescencinio apšvietimo balastiniams įtaisams ⁽¹¹⁾ jau turi nuostatas dėl energijos efektyvumo peržiūrėjimo reikalavimų, todėl jas reikėtų integruoti į dabartinę sistemą.

⁽³⁾ OL L 297, 1992 10 13, p. 16. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽⁴⁾ OL L 237, 2000 9 21, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 332, 2001 12 15, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 37, 2003 2 13, p. 24. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/108/EB (OL L 345, 2003 12 31, p. 106).

⁽⁷⁾ OL L 37, 2003 2 13, p. 19.

⁽⁸⁾ OL L 262, 1976 9 27, p. 201. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2004/98/EB (OL L 305, 2004 10 1, p. 63).

⁽⁹⁾ OL L 167, 1992 6 22, p. 17. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/8/EB (OL L 52, 2004 2 21, p. 50).

⁽¹⁰⁾ OL L 236, 1996 9 18, p. 36.

⁽¹¹⁾ OL L 279, 2000 11 1, p. 33.

⁽¹⁾ OL C 136, 1985 6 4, p. 1.

⁽²⁾ OL C 141, 2000 5 19, p. 1.

- (35) Direktyva 92/42/EEB numato taikyti žvaigždučių kategorijų sistemą katilų energiniam naudingumui vertinti. Kadangi valstybės narės ir pramonė sutaria, jog žvaigždučių kategorijų sistema neatnešė tikėto rezultato, Direktyvą 92/42/EEB reikėtų iš dalies pakeisti, kad būtų atverti keliai efektyvesnėms schemoms.
- (36) 1978 m. vasario 13 d. Tarybos direktyvoje 78/170/EEB dėl šilumos generatorių patalpoms šildyti ir karštam vandeniui ruošti naujuose ir esamuose ne pramoninės paskirties pastatuose naudingumo koeficientų ir dėl šilumos bei karšto vandens tiekimo sistemų izoliavimo naujuose ne pramoninės paskirties pastatuose ⁽¹⁾ išdėstyti reikalavimai buvo pakeisti Direktyvos 92/42/EEB, 1990 m. birželio 29 d. Tarybos direktyvos 90/396/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su dujas deginančiais prietaisais, suderinimo ⁽²⁾ ir 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/91/EB dėl pastatų energinio naudingumo ⁽³⁾ nuostatomis. Dėl šios priežasties Direktyvą 78/170/EEB reikėtų panaikinti.
- (37) 1986 m. gruodžio 1 d. Tarybos direktyva 86/594/EEB dėl akustinio buitinių prietaisų keliamo triukšmo ⁽⁴⁾ nustato sąlygas, kuriomis valstybės narės gali pareikalauti skelbti informaciją apie tokių prietaisų keliamą triukšmą, ir apibrėžia triukšmo lygio nustatymo procedūrą. Derinimo tikslais triukšmo sklaida turėtų būti įtraukta į integruotą aplinkosauginio veiksmingumo vertinimą. Kadangi ši direktyva numato tokį integruotą požiūrį, Direktyva 86/594/EEB turėtų būti panaikinta.
- (38) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimanamos vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽⁵⁾.
- (39) Valstybės narės turėtų nustatyti sankcijas už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus. Šios sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.
- (40) Reikėtų prisiminti, kad Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnio teisės aktų rengimo ⁽⁶⁾ 34 punktas teigia, kad „Taryba skatins valstybes nares savo ir Bendrijos poreikiams sudaryti lenteles, kurios, kiek įmanoma, iliustruos sąryšį tarp direktyvų ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių, ir jas skelbti“.
- (41) Kadangi šios direktyvos tikslo, tai yra užtikrinti vidaus rinkos veikimą reikalaujant, kad gaminiai pasiektų atitinkamą aplinkosauginio veiksmingumo lygį, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi, dėl jo masto ir poveikio, to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- (42) Buvo pasikonsultuota su Regionų komitetu, tačiau jis nuomonės nepareikšė.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Ši direktyva nustato ekologinio projektavimo reikalavimų energiją vartojantiems gaminiams nustatymo sistemą, kad būtų užtikrintas laisvas tokių gaminių judėjimas vidaus rinkoje.

2. Šia direktyva numatoma nustatyti reikalavimus, kuriuos turės tenkinti energiją vartojantys gaminiai, kuriems taikomos įgyvendinimo priemonės, kad šiuos gaminius galima būtų pateikti į rinką ir (arba) pradėti naudoti. Didindama energijos vartojimo efektyvumą ir keldama aplinkosaugos lygį ir kartu stiprindama energijos tiekimo patikimumą, ji prisideda prie tvaraus vystymosi.

3. Ši direktyva netaikoma keleivinio ar krovinio transporto priemonėms.

4. Ši direktyva ir pagal ją priimtoms įgyvendinimo priemonėms nepažeidžia Bendrijos teisės aktų dėl atliekų tvarkymo ir cheminių medžiagų, įskaitant Bendrijos teisės aktus dėl fluoro turinčių šiltnamio efektą sukeliančių dujų.

⁽¹⁾ OL L 52, 1978 2 23, p. 32. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 82/885/EEB (OL L 378, 1982 12 31, p. 19).

⁽²⁾ OL L 196, 1990 7 26, p. 15. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 93/68/EEB (OL L 220, 1993 8 30, p. 1).

⁽³⁾ OL L 1, 2003 1 4, p. 65.

⁽⁴⁾ OL L 344, 1986 12 6, p. 24. Direktyva su pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 807/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 36).

⁽⁵⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽⁶⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šioje direktyvoje naudojami šie sąvokų apibrėžimai:

1. „Energiją vartojantis gaminys“ – tai gaminys, kuris, patekęs į rinką ir (arba) pradėtas naudoti, gali veikti numatyta paskirtimi tik gaudamas energiją (elektrą, iškastinį organinį kurą ir atsinaujinančius energijos šaltinius), arba gaminys, kuris tą energiją generuoja, perduoda ir matuoja, įskaitant ir gaminio dalis, kurios veikia tik gaudamos energiją ir yra skirtos įkomponuoti į energiją vartojantį gaminį, kuriam taikoma ši direktyva, ir kurios teikiamos į rinką ir (arba) pradedamos naudoti kaip atskiros dalys pas galutinius vartotojus ir kurių aplinkosauginį veiksmingumą galima nustatyti atskirai.
2. „Sudedamosios dalys ir mazgai“ – tai dalys, kurios skirtos įkomponuoti į energiją vartojančius gaminius, ir kurios neteikiamos į rinką ir (arba) nepradedamos naudoti kaip atskiros dalys pas galutinius vartotojus arba kurių aplinkosauginio veiksmingumo atskirai nustatyti negalima.
3. „Įgyvendinimo priemonės“ – tai pagal šią direktyvą priimtos priemonės, kurios nurodo ekologinio projektavimo reikalavimus apibrėžtiems energiją vartojantiems gaminiams arba šių gaminių ekologiniams aspektams.
4. „Pateikimas į rinką“ – tai pirmą kartą pasiūlyti energiją vartojantį gaminį Bendrijos rinkai, norint jį išplatinti arba naudoti Bendrijoje, už atlygį arba nemokamai ir nepriklausomai nuo pardavimo būdo.
5. „Pradėjimas naudoti“ – tai pirmą kartą Bendrijoje imti naudoti energiją vartojantį gaminį pagal paskirtį pas galutinį vartotoją.
6. „Gamintojas“ – tai fizinis arba juridinis asmuo, kuris gamina energiją vartojančius gaminius, kuriems taikoma ši direktyva, ir atsako už jų atitiktį šiai direktyvai pateikiant juos į rinką ir (arba) pradedant naudoti gamintojo vardu ar su jo firmos ženklu arba savo poreikiams. Jeigu nesama tokio gamintojo, kaip nusakyta pirmuoju sakiniu, arba importuotojo, kaip nustatyta 8 punkte, tai gamintoju laikomas kiekvienas fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia į rinką ir (arba) pradeda naudoti energiją vartojančius gaminius, kuriems taikoma ši direktyva.
7. „Įgaliotas atstovas“ – tai Bendrijoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, kuris gavo gamintojo rašytinį įgaliojimą jo vardu vykdyti visus ar dalį su šia direktyva susijusių įpareigojimų ir formalumų.
8. „Importuotojas“ – tai Bendrijoje įsisteigęs fizinis ar juridinis asmuo, kuris užsiimdamas savo profesine veikla, Bendrijos rinkoje pateikia gaminį iš trečiosios šalies.
9. „Medžiagos“ – tai visos medžiagos, naudojamos gaminių gyvavimo cikle.
10. „Gaminio projektavimas“ – tai visuma procesų, kuriais teisiniai, techniniai, saugos, funkciniai, rinkos ar kiti reikalavimai, kuriuos turi tenkinti gaminys, perkeliama į energiją vartojančio gaminio technines sąlygas.
11. „Aplinkosaugos aspektas“ – tai energiją vartojančio gaminio elementas ar funkcija, kurie per jo gyvavimo ciklą gali sąveikauti su aplinka.
12. „Poveikis aplinkai“ – tai bet koks aplinkos pokytis, kurį visiškai arba iš dalies sukelia energiją vartojantis gaminys per savo gyvavimo ciklą.
13. „Gyvavimo ciklas“ – tai iš eilės einantys ir tarpusavyje susiję energiją vartojančio gaminio tarpsniai nuo žaliavos panaudojimo iki galutinio pašalinimo.
14. „Pakartotinis naudojimas“ – tai bet kokia operacija, kai energiją vartojantis gaminys ar jo sudedamosios dalys, pasiekę pirmo naudojimo pabaigą, naudojami ta pačia paskirtimi, kuriai buvo pagaminti, įskaitant ir pratęstą

energiją vartojančio gaminio naudojimą, kai šis buvo perduotas surinkimo punktais, platintojams, atliekų perdirbėjams ar gamintojams, taip pat pakartotini energiją vartojančio gaminio naudojimą po atnaujinimo.

15. „Perdirbimas“ – tai atliekų perdirbimas gamybos proceso metu pradinį jų tikslu ar kitais tikslais išskyrus energijos gamybą.
16. „Energijos iš atliekų gamyba“ – tai degių atliekų naudojimas siekiant generuoti energiją, jas tiesiogiai deginant vienas ar su kitomis atliekomis, bet išgaunant šilumą.
17. „Gamyba iš atliekų“ – tai atitinkamos operacijos, nurodytos 1975 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų ⁽¹⁾ II B priede.
18. „Atliekos“ – tai medžiaga ar daiktas pagal Direktyvos 75/442/EEB I priede nurodytas kategorijas, kurį turėtojas išmeta kaip nereikalingą, ketina arba turi išmesti.
19. „Pavojingos atliekos“ – tai atliekos, nurodytos 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų atliekų ⁽²⁾ 1 straipsnio 4 dalyje.
20. „Ekologinis profilis“ – tai sąnaudų ir išėigos (pvz., medžiagų, emisijų ir atliekų), susijusių su energiją vartojančiu gaminiu per jo gyvavimo ciklą, turinčių pastebimą poveikį aplinkai ir išreikštų fizikiniais dydžiais, kuriuos galima išmatuoti, aprašas pagal įgyvendinimo priemonę, taikomą energiją vartojančiam gaminiui.
21. „Aplinkosauginis veiksmingumas“ (energiją vartojančio gaminio) – tai gamintojo vykdyto energiją vartojančio gaminio aplinkosaugos aspektų valdymo rezultatas, užfiksuotas techninėje dokumentacijoje.
22. „Aplinkosauginio veiksmingumo gerinimas“ – tai energiją vartojančio gaminio aplinkosauginio veiksmingumo didinimo iš vienos gaminio kartos į kitą procesas, tačiau

nebūtinai vienu metu visais gaminio aplinkosaugos aspektais.

23. „Ekologinis projektavimas“ – tai aplinkosaugos aspektų integravimas į gaminio projektą siekiant pagerinti energiją vartojančio gaminio aplinkosauginį veiksmingumą per visą gaminio gyvavimo ciklą.
24. „Ekologinio projektavimo reikalavimas“ – tai su energiją vartojančio gaminio ar jo projektavimu susijęs reikalavimas, kuriuo siekiama pagerinti gaminio aplinkosauginį veiksmingumą arba informacijos apie gaminio ekologinius aspektus teikimą.
25. „Bendrasis ekologinio projektavimo reikalavimas“ – tai ekologinio projektavimo reikalavimas, grindžiamas ekologiniu profiliu ir nenustatantis ribinių verčių atskiriems ekologiniams profilams.
26. „Specialus ekologinio projektavimo reikalavimas“ – tai kiekybinis ir išmatuojamas ekologinio projektavimo reikalavimas, susijęs su atskiru aplinkosauginiu energiją vartojančio gaminio aspektu, pavyzdžiui, energijos vartojimu naudojimo metu, suskaičiuotu duotam produkcijos vienetui.
27. „Darnusis standartas“ – tai techninė sąlyga, patvirtinta pripažintos standartų įstaigos, turinčios Komisijos įgaliojimą pagal 1998 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/34/EB nustatančią informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką ⁽³⁾, siekiant nustatyti Europos reikalavimą, kurio vykdymas nėra privalomas.

3 straipsnis

Pateikimas į rinką ir (arba) pradėjimas naudoti

1. Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių siekdamos užtikrinti, kad energiją vartojantys gaminiai, kuriems taikomos įgyvendinimo priemonės, būtų teikiami į rinką ir

⁽¹⁾ OL L 194, 1975 7 25, p. 39. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

⁽²⁾ OL L 377, 1991 12 31, p. 20. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 94/31/EB (OL L 168, 1994 7 2, p. 28).

⁽³⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

(arba) pradedami naudoti tik tada, kai atitinka šias priemones ir yra pažymėti CE ženklu, kaip nurodyta 5 straipsnyje.

5 straipsnis

2. Valstybės narės paskiria už rinkos priežiūrą atsakingas valdžios institucijas. Jos pasirūpina, kad šios institucijos turėtų pakankamus išgaliojimus imtis reikiamų priemonių, kurios joms patikimos pagal šią direktyvą. Valstybės narės apibrėžia funkcijas, išgaliojimus ir organizacines priemones kompetentingoms valdžios institucijoms, kurios turi teisę:

- i) organizuoti reikalingus energiją vartojančių gaminių atitikties patikrinimus reikiamu mastu ir įpareigoti gamintoją arba jo įgaliotą atstovą atsiimti iš rinkos atitikties netenkinančius gaminius, kaip nurodyta 7 straipsnyje;
- ii) reikalauti, kad atitinkamos šalys teiktų visą reikiamą informaciją, kaip nustatyta įgyvendinimo priemonėse;
- iii) imti gaminių pavyzdžius, kad būtų atlikti atitikties patikrinimai.

3. Valstybės narės nuolatos informuoja Komisiją apie rinkos priežiūros rezultatus ir, jeigu tikslinga, šią informaciją Komisija perduoda kitoms valstybėms narėms.

4. Valstybės narės užtikrina, kad jų vartotojai ir kitos suinteresuotos šalys turėtų galimybę pateikti kompetentingoms valdžios institucijoms savo komentarus dėl gaminio atitikties.

4 straipsnis

Importuotojo atsakomybė

Jei gamintojas nėra įsisteigęs Bendrijoje ir jei nėra įgaliooto atstovo, pareiga

- užtikrinti, kad rinkoje pateiktas arba pradėtas naudoti energiją vartojantis gaminys atitiktų šią direktyvą ir taikytiną įgyvendinimo priemonę ir
- turėti atitikties deklaraciją ir prieinamus techninius dokumentus

tenka importuotojui.

Atitikties žymėjimas ir deklaravimas

1. Prieš pateikiant į rinką ir (arba) pradedant naudoti energiją vartojantį gaminį, kuriam taikomos įgyvendinimo priemonės, ant jo tvirtinamas CE atitikties ženklas ir išduodama atitikties deklaracija, kuriais gamintojas ar jo įgaliojotas atstovas užtikrina ir deklaruoja, kad energiją vartojantis gaminys atitinka visas taikytinos įgyvendinimo priemonės nuostatas.

2. CE atitikties ženklas susideda iš pirmųjų raidžių „CE“, kaip parodyta III priede.

3. Atitikties deklaracija turi VI priede apibūdintus elementus ir nuorodą į atitinkamą įgyvendinimo priemonę.

4. Draudžiama ant energiją vartojančio gaminio tvirtinti ženklus, kurie galėtų klaidinti naudotojus panašia į CE ženklą reikšme ar forma.

5. Valstybės narės gali pareikalauti, kad pagal I priedo 2 dalį teiktina informacija būtų pateikta jų oficialia(-iomis) kalba(-omis), kai energiją vartojantis gaminys pasiekia galutinį vartotoją.

Valstybės narės taip pat leidžia ją pateikti viena ar keliomis oficialiomis Bendrijos kalbomis.

Taikydamos pirmąją pastraipą, valstybės narės visų pirma atsižvelgia:

- a) į tai, ar informacija gali būti pateikta suderintais simboliais ar pripažintais kodais ar kitomis priemonėmis;
- b) į numatomą energiją vartojančio gaminio naudotojo tipą ir teikiamos informacijos pobūdį.

6 straipsnis

Laisvas judėjimas

1. Valstybės narės savo teritorijose nedraudžia, neriboja ir netrukdo pateikti į rinką arba pradėti naudoti energiją vartojantį gaminį remdamosi ekologinio projektavimo reikalavimais, taikytiniais tiems I priedo 1 dalyje nurodytiems ekologinio projektavimo kriterijams, kuriuos apima atitinkama įgyvendinimo priemonė, jeigu energiją vartojantis gaminys atitinka taikomos įgyvendinimo priemonės nuostatas ir yra pažymėtas CE ženklu, kaip nurodyta 5 straipsnyje.

2. Valstybės narės savo teritorijose nedraudžia, neriboja ir netrukdo pateikti į rinką arba pradėti naudoti energiją vartojantį gaminį, pažymėtą CE ženklu, kaip nurodyta 5 straipsnyje, remdamosi ekologinio projektavimo reikalavimais, taikytiniais I priedo 1 dalyje nurodytiems ekologinio projektavimo kriterijams, jeigu šiuos kriterijus apimanti atitinkama įgyvendinimo priemonė nenurodo, kad ekologinio projektavimo reikalavimas nėra būtinas.

3. Valstybės narės netrukdo rodyti energiją vartojančių gaminių, neatitinkančių taikomos įgyvendinimo priemonės nuostatų, pvz., prekybos mugėse, parodose ir demonstravimo renginiuose, jeigu yra aiškiai nurodyta, kad šie gaminiai nebus teikiami į rinką ir (arba) pradėti naudoti, kol neįgis atitikties.

7 straipsnis

Apsaugos sąlyga

1. Jeigu valstybė narė išsiaiškina, kad pažymėtas CE ženklu, kaip nurodyta 5 straipsnyje, ir pagal paskirtį naudojamas energiją vartojantis gaminys neatitinka atitinkamų taikomos įgyvendinimo priemonės nuostatų, gamintojas ar jo įgaliotas atstovas įpareigojamas suderinti energiją vartojantį gaminį su taikomos įgyvendinimo priemonės nuostatomis ir (arba) CE ženklavimo reikalavimais ir nutraukti pažeidimus valstybės narės nustatytais sąlygomis.

Jei yra pakankamai įrodymų, kad energiją vartojantis gaminys gali neatitikti įgyvendinimo priemonių, valstybė narė turi imtis būtinų priemonių, kurios, priklausomai nuo neatitikimo laipsnio, netgi gali reikšti draudimą pateikti į rinką energiją vartojantį gaminį tol, kol bus nustatytas atitikimas.

Jeigu neatitikimas tęsiasi, valstybė narė priima sprendimą apriboti ar uždrausti teikti į rinką arba pradėti naudoti tokį energiją vartojantį gaminį, arba užtikrina jo pašalinimą iš rinkos.

Uždraudimo ar pašalinimo iš rinkos atvejais, nedelsiant informuojama Komisija ir kitos valstybės narės.

2. Sprendime, kuriuo valstybė narė pagal šią direktyvą riboja ar uždraudžia tokį energiją vartojantį gaminį pateikti į rinką arba pradėti jį naudoti, turi būti nurodyta, kokiais pagrindais yra grindžiamas.

Apie tokį sprendimą nedelsiant pranešama suinteresuotai šaliai, kartu ją informuojant apie galimas teises priemones pagal atitinkamoje valstybėje narėje galiojančius įstatymus ir kokie terminai taikomi tokioms priemonėms.

3. Valstybė narė iš karto informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie sprendimą, priimtą pagal 1 dalį, nurodyma tokio sprendimo priežastis ir ypač, ar neatitikties nenulėmė:

- a) taikomos įgyvendinimo priemonės reikalavimų nesilaikymas;
- b) neteisingas 10 straipsnio 2 dalyje nurodytų darniųjų standartų taikymas;
- c) 10 straipsnio 2 dalyje nurodytų darniųjų standartų trūkumai.

4. Komisija nedelsdama pradeda konsultacijas su susijusiomis šalimis ir gali pasitelkti nepriklausomus ekspertus, kad gautų techninį patarimą.

Po konsultacijos Komisija nedelsdama apie savo požiūrį informuoja valstybę narę, kuri priėmė sprendimą, ir kitas valstybės nares.

Jeigu Komisija mano, kad sprendimas yra nepagrįstas, ji nedelsdama apie tai praneša valstybei narei.

5. Jeigu šio straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytas sprendimas motyvuojamas darniųjų standartų trūkumais, Komisija nedelsdama pradeda 10 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse išdėstytą procedūrą. Komisija tuo pačiu metu informuoja 19 straipsnio 1 dalyje nurodytą komitetą.

6. Jeigu pateisinama, valstybės narės ir Komisija imasi reikiamų priemonių per tokią procedūrą pateiktos informacijos konfidencialumui užtikrinti.

7. Valstybių narių pagal šį straipsnį priimti sprendimai paskelbiami skaidriu būdu.

8. Komisijos nuomonė apie tokius sprendimus skelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

8 straipsnis

Atitikties vertinimas

1. Prieš pateikdamas energiją vartojantį gaminį į rinką ir (arba) pradėdamas jį naudoti, gamintojas ar jo įgaliotas atstovas užtikrina, kad energiją vartojančiam gaminiui atitiktis būtų įvertinta pagal visus atitinkamus taikomos įgyvendinimo priemonės reikalavimus.

2. Atitikties vertinimo tvarką nustato įgyvendinimo priemonės ir ta tvarka turi sudaryti galimybę gamintojams rinktis tarp IV priede nustatytos projektavimo vidaus kontrolės arba V priede nustatytos valdymo sistemos. Pakankamai pagrįsta ir proporcinga rizikai, atitikties įvertinimo tvarka detaliau išdėstoma atitinkamuose Sprendimo 93/465/EEB moduluose.

Jei valstybė narė turi rimtų abejonų apie galimą energiją vartojančio gaminio neatitikimą, ji kuo greičiau paskelbia pagrįstą energiją vartojančio gaminio įvertinimą, kurį gali atlikti kompetentingas organas siekiant, kad būtų galima, jei tinkama, laiku imtis reikalingų korekcinio veiksmų.

Jeigu energiją vartojantį gaminį, kuriam taikomos įgyvendinimo priemonės, projektuoja pagal 2001 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 761/2001 dėl organizacijų savanoriško dalyvavimo Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemoje (EMAS) ⁽¹⁾ registruota organizacija ir ši registracija apima projektavimo funkcijas, tai tokios organizacijos valdymo sistema laikoma tenkinančia šios direktyvos V priedo reikalavimus.

Jeigu energiją vartojantį gaminį, kuriam taikomos įgyvendinimo priemonės, projektuoja organizacija, turinti gaminio projektavimo funkciją apimančią valdymo sistemą, įdiegtą laikantis darnųjų standartų, kurių nuorodų numeriai buvo paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, tai tokia valdymo sistema laikoma tenkinančia V priedo reikalavimus.

3. Pateikęs į rinką energiją vartojantį gaminį, kuriam taikomos įgyvendinimo priemonės, ir (arba) pradėjęs jį naudoti, gamintojas ar jo įgaliotas atstovas saugo svarbią dokumentaciją, susijusią su atliktu atitikties įvertinimu ir išduotomis atitikties deklaracijomis taip, kad ją valstybės narės galėtų patikrinti per 10 metų nuo paskutinio tokio energiją vartojančio gaminio pagaminimo.

Tokia svarbi dokumentacija parengiama prieigai per 10 dienų nuo valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos prašymo gavimo dienos.

4. Dokumentai, susiję su atitikties įvertinimu ir atitikties deklaracijomis, kaip nurodyta 5 straipsnyje, sudaromi viena iš oficialių Bendrijos kalbų.

9 straipsnis

Atitikties prielaida

1. Valstybės narės laiko, kad CE ženklą pažymėtas, kaip nurodyta 5 straipsnyje, energiją vartojantis gaminys atitinka atitinkamas taikytinos įgyvendinimo priemonės nuostatas.

2. alstybės narės laiko, kad energiją vartojantis gaminys, kuriam buvo pritaikyti darnieji standartai, kurių nuorodų numeriai buvo paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, atitinka taikomos įgyvendinimo priemonės, susijusios su šiais standartais, atitinkamus reikalavimus.

3. Energiją vartojantys gaminiai, gavusieji Bendrijos ekologinį ženklą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1980/2000, laikomi atitinkančiais taikomos įgyvendinimo priemonės ekologinio projektavimo reikalavimus tiek, kiek tuos reikalavimus atitinka ekologinis ženklas.

4. Pagal šios direktyvos atitikties prielaidų sampratą, Komisija, veikdama 19 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, gali nuspręsti, kad ir kiti ekologiniai ženklai tenkina tapačias Bendrijos ekologiniam ženklui sąlygas pagal Reglamentą (EB) Nr. 1980/2000. Laikoma, kad kitus ekologinius ženklus gavusieji energiją vartojantys gaminiai atitinka taikomos įgyvendinimo priemonės ekologinio projektavimo reikalavimus tiek, kiek tuos reikalavimus atitinka ekologinis ženklas.

10 straipsnis

Darnieji standartai

1. Valstybės narės užtikrina, kiek įmanoma, kad būtų imamasi atitinkamų priemonių, kurios suinteresuotoms šalims nacionaliniu lygmeniu leistų gauti konsultacijų rengiant darniuosius standartus ir vykdant jų taikymo stebėsimą.

2. Jeigu valstybė narė arba Komisija mano, kad darnieji standartai, kuriuos taikant tikimasi tenkinti taikytinos įgyvendinimo priemonės konkrečias nuostatas, nevisiškai tenkina tas nuostatas, ši valstybė narė arba Komisija apie tai informuoja nuolatinį komitetą, įsteigtą pagal Direktyvos 98/34/EB 5 straipsnį, kartu nurodydama priežastis. Komitetas pareiškia nuomonę skubos tvarka.

3. Atsižvelgdama į Komiteto nuomonę, Komisija sprendžia skelbti, neskelbti, skelbti su apribojimais, palikti ar pašalinti nuorodas į atitinkamus darniuosius standartus *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

⁽¹⁾ OL L 114, 2001 4 24, p. 1.

4. Komisija informuoja susijusią Europos standartizacijos įstaigą ir esant reikalui skiria naują įpareigojimą, kad būtų peržiūrėti atitinkami darnieji standartai.

11 straipsnis

Reikalavimai sudedamosioms dalims ir mazgams

Igyvendinimo priemonės gali reikalauti, kad pateikdami į rinką sudedamąsias dalis ir mazgus ir (arba) pradėdami juos naudoti, gamintojai ar jų įgalioti atstovai pateiktų energiją vartojančio gaminio, kuriems taikomos igyvendinimo priemonės, gamintojui atitinkamą informaciją apie šių sudedamųjų dalių ir mazgų medžiagų sudėtį ir energijos, medžiagų ir (arba) kitų išteklių sąnaudas.

12 straipsnis

Administracinis bendradarbiavimas ir keitimasis informacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų imtasi atitinkamų priemonių skatinti už šios direktyvos igyvendinimą atsakingas valdžios institucijas bendradarbiauti tarpusavyje ir teikti viena kitai ir Komisijai informaciją, kad padėtų veikti šiai direktyvai, ypač igyvendinant jos 7 straipsnį.

Administraciniam bendradarbiavimui ir keitimuisi informacija reikia kuo plačiau naudotis elektroninėmis ryšio priemonėmis ir tai gali būti remiama atitinkamomis Bendrijos programomis.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie valdžios institucijas, atsakingas už šios direktyvos igyvendinimą.

2. Informacijos, skirtos keitimuisi tarp Komisijos ir valstybių narių, specifikacijos ir sąranga nustatoma 19 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Komisija imasi atitinkamų priemonių, kad skatintų ir plėstų šiame straipsnyje nurodytą bendradarbiavimą tarp valstybių narių.

13 straipsnis

Mažos ir vidutinės įmonės

1. Programų, kurios galėtų būti naudingos MVĮ ir labai mažoms įmonėms, srityje Komisija atsižvelgia į iniciatyvas, padedančias MVĮ ir labai mažoms įmonėms integruoti aplinkosaugos aspektus, įskaitant energijos vartojimo efektyvumą, projektuojant savo gaminius.

2. Valstybės narės užtikrina, ypač stiprindamos pagalbos tinklus ir struktūras, kad MVĮ ir labai mažos įmonės būtų skatinamos jau projektuodamos gaminių įdiegti aplinkos apsaugos reikalavimus ir prisitaikyti prie būsimų Europos teisės aktų.

14 straipsnis

Informacija vartotojui

Laikydami taikomos igyvendinimo priemonės gamintojai, jiems priimtina forma, užtikrina, kad energiją vartojančių gaminių vartotojams būtų pateikiama

- būtina informacija apie tai, kokį vaidmenį jie gali atlikti tvariai naudojant gaminį,
- kai to reikalauja igyvendinimo priemonės, gaminio ekologinis profilis ir ekologinio projektavimo privalumai.

15 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

1. Jei energiją vartojantis gaminys atitinka 2 dalyje išvardytus kriterijus, jam taikoma igyvendinimo priemonė arba savireguliacijos priemonė pagal 3 dalies b punktą. Priimdama igyvendinimo priemonės Komisija laikosi 19 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos.

2. 1 dalyje minėti kriterijai yra šie:

- a) energiją vartojančio gaminio pardavimų ir prekybos Bendrijoje apimtį, remiantis naujausiais prieinamais skaičiais, yra didelė ir gerokai viršija 200 000 vienetų per metus;
- b) atsižvelgiant į teikiamus į rinką ir (arba) pradėdamus naudoti kiekius, energiją vartojantis gaminys turi Bendrijoje pastebimą poveikį aplinkai, kaip nustatyta Bendrijos strateginiuose prioritetuose, nurodytuose Sprendime Nr. 1600/2002/EB;
- c) energiją vartojantis gaminys turi pastebimą poveikio aplinkai gerinimo potencialą, kuris nereikalauja pernelyg didelių išlaidų, pirmiausia atsižvelgiant į:
 - kitų svarbių Bendrijos teisės aktų trūkumą arba rinkos jėgų nepajėgumą tinkamai spręsti problemą,

- dideli rinkoje randamų energiją vartojančių gaminių su vienodu funkciniu naudingumu aplinkosauginio veiksmingumo skirtumai.
3. Rengdama įgyvendinimo priemonės projektą, Komisija atsižvelgia į visas 19 straipsnio 1 dalyje nurodyto Komiteto pareikštas nuomones, ir taip pat į:
- a) Bendrijos aplinkosaugos prioritetus, nurodytus Sprendime Nr. 1600/2002/EB arba Komisijos parengtoje Europos klimato kaitos programoje (ECCP);
 - b) atitinkamus Bendrijos teisės aktus ir savireguliaciją, pavyzdžiui, savanoriškus susitarimus, kurie, juos įvertinus pagal 17 straipsnį, turėtų greičiau ar pigiau pasiekti politikos tikslus nei privalomi reikalavimai.
4. Rengdama įgyvendinimo priemonės projektą, Komisija:
- a) atsižvelgia į gaminio gyvavimo ciklą ir į visus svarbius jo aplinkosaugos aspektus, *inter alia*, energijos vartojimo efektyvumą. Aplinkosaugos aspektų analizės išsamumas ir jų gerinimo pagrindimas yra proporcingi jų svarbai. Ekologinio projektavimo reikalavimų, susijusių su svarbiais energiją vartojančių gaminių aplinkosaugos aspektais, priėmimo neturi pernelyg uždelsti neaiškumai dėl kitų aspektų;
 - b) atlieka analizę, kurioje įvertina poveikį aplinkai, vartotojams ir gamintojams, įskaitant MVĮ, dėl konkurencingumo, įskaitant rinkas už Bendrijos ribų, novatoriškumo, rinkos prieinamumo ir sąnaudų bei naudos;
 - c) atsižvelgia į galiojančius nacionalinius aplinkosaugos teisės aktus, kuriuos valstybės narės laiko svarbiais;
 - d) konsultuojasi su suinteresuotais asmenimis;
 - e) rengia įgyvendinimo priemonės projekto aiškinamąjį memorandumą, kuris grindžiamas b punkte nurodyta analize;
 - f) nustato įgyvendinimo datą (-as), tarpniais suskirstytą arba pereinamąją priemonę arba periodus, atsižvelgdama visų pirma į galimą poveikį MVĮ arba atskiroms produktų grupėms, ir ypač kurias gamina MVĮ.
5. Įgyvendinimo priemonės tenkina visus šiuos kriterijus:
- a) nekelia pastebimo neigiamo poveikio gaminio funkcionalumui naudotojo požiūriu;
 - b) nedaro žalos sveikatai, saugumui ir aplinkai;
 - c) nekelia pastebimo neigiamo poveikio vartotojams, ypač gaminio prieinamumui pagal kainą ir gaminio gyvavimo ciklo išlaidoms;
 - d) nekelia pastebimo neigiamo poveikio pramonės konkurencingumui;
 - e) iš principo, ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymas nereiškia, kad gamintojas bus verčiamas naudoti patentuotą technologiją;
 - f) nesukelia gamintojui pernelyg didelių administravimo sąnaudų.
6. Įgyvendinimo priemonės nurodo ekologinio projektavimo reikalavimus pagal I priedą ir (arba) II priedą.
- Specialieji ekologinio projektavimo reikalavimai taikomi parinktiems aplinkosaugos aspektams, turintiems pastebimą poveikį aplinkai.
- Įgyvendinimo priemonės taip pat gali numatyti, jog ekologinio projektavimo reikalavimas nebūtinai konkretiems ekologinio projektavimo kriterijams iš tų, kurie nurodyti I priedo I dalyje.
7. Reikalavimai formuluojami taip, kad rinkos priežiūros institucijos galėtų patikrinti energiją vartojančio gaminio atitiktį įgyvendinimo priemonės reikalavimams. Įgyvendinimo priemonė konkretizuoja, ar patikra gali būti atlikta tiesiogiai su pačiu energiją vartojančiu gaminiu, ar pagal techninius dokumentus.
8. Įgyvendinimo priemonės apima VII priede išvardytus elementus.
9. Studijos ir analizės dokumentai, kuriuos Komisija naudoja įgyvendinimo priemonėms parengti, turi būti viešai prieinami, ypač atkreipiant dėmesį į tai, kad jie būtų lengvai prieinami ir naudojami suinteresuotų MVĮ.
10. Jeigu reikia, įgyvendinimo priemonė, kuri nustato ekologinio projektavimo reikalavimus, priimama kartu su rekomendacijomis dėl įvairių aplinkosaugos aspektų subalansavimo, kurias Komisija priima pagal 19 straipsnio 2 dalį; šiose rekomendacijose bus atsižvelgta į gaminių sektoriuje, kurį paliečia įgyvendinimo priemonė, veikiančių MVĮ ypatumus.

Esant reikalui ir remdamasi 13 straipsnio 1 dalimi, Komisija gali parengti kitą specializuotą medžiagą, kad MVĮ lengviau įgyvendintų reikalavimus.

įgyvendinimo priemonėms, įvertinamos remiantis bent VIII priedu.

16 straipsnis

Darbo planas

1. Laikydamosi 15 straipsnyje nurodytų kriterijų ir pasikonsultavusi su 18 straipsnyje nurodytu Konsultacijų forumu, Komisija ne vėliau kaip 2007 m. liepos 6 d. sudaro darbo planą, kuris yra viešai prieinamas.

Darbo plane trejiems ateinantiems metams pateikiamas pirminis sąrašas gaminių grupių, kurios bus laikomos prioritetinėmis priimančioms įgyvendinimo priemones.

Komisija darbo planą reguliariai iš dalies keičia, pasikonsultavusi su Konsultacijų forumu.

2. Tačiau pereinamuoju laikotarpiu, prieš sudarydama pirmą 1 dalyje nurodytą darbo planą ir laikydamosi 19 straipsnio 2 dalyje numatytos tvarkos, 15 straipsnyje nurodytų kriterijų ir pasikonsultavusi su Konsultacijų forumu, Komisija, prireikus, priima:

- įgyvendinimo priemones, pradėdama nuo tų gaminių, kuriuos ECCP išskyrė kaip turinčius didelį rentabilų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų mažinimo potencialą, pavyzdžiui, šildymo ir vandens šildymo įrangą, elektros variklių sistemas, buitines ir paslaugų sektoriaus apšvietimo įrenginius, buitines prietaisus, buitines ir paslaugų sektoriaus biurų įrangą, vartotojų elektroninės ir ŠVOK (šildymo, ventiliavimo, oro kondicionavimo) sistemos,
- atskirą įgyvendinimo priemonę, kuria mažinamos tam tikros gaminių grupės budėjimo režimo energijos sąnaudos.

17 straipsnis

Savireguliacija

Savanoriški susitarimai arba kitos savireguliacijos priemonės, pateiktos kaip alternatyva šioje Direktyvoje numatytoms

18 straipsnis

Konsultacijų forumas

Komisija, vykdydama savo veiklą, dėl kiekvienos įgyvendinimo priemonės užtikrina subalansuotą valstybių narių atstovų ir visų su tuo gaminiu arba gaminių grupe susijusių suinteresuotų šalių, pavyzdžiui, pramonės srities, įskaitant ir MVĮ bei amatams priskirtinas pramonės sritis, profsąjungų, prekybininkų, mažmeninių prekyautojų, importuotojų, aplinkosaugos grupių ir vartotojų organizacijų, dalyvavimą. Šios šalys visų pirma padeda apibrėžti ir peržiūrėti įgyvendinimo priemones, tirti nustatytų rinkos stebėjimo priemonių veiksmingumą ir įvertinti savanoriškus susitarimus bei kitas savireguliacijos priemones. Šios šalys posėdžiauja Konsultacijų forume. Forumo darbo tvarkos taisykles nustato Komisija.

19 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Komitetas.

2. Darant nuorodą į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas terminas yra 3 mėnesiai.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

20 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijas už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus. Šios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasiančios, atsižvelgiant į neatitikimo laipsnį ir į Bendrijos rinką pateiktų nuostatų neatitinkančių gaminių skaičių.

21 straipsnis

Pakeitimai

1. Direktyva 92/42/EEB iš dalies keičiama taip:

1. 6 straipsnis išbraukiamas.

2. Įterpiamas šis straipsnis:

„10a straipsnis

Ši direktyva yra įgyvendinimo priemonė, kaip apibrėžta 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/32/EB, nustatančios ekologinio projektavimo reikalavimų energiją vartojantiems gaminiams nustatymo sistemą (*), 15 straipsnyje, dėl energijos vartojimo efektyvumo, kaip nurodyta toje direktyvoje, ir gali būti iš dalies keičiama arba panaikinta pagal Direktyvos 2005/32/EB 19 straipsnio 2 dalį.

(*) OL L 191, 2005 7 22, p. 29“

3. I priedo 2 skirsnis išbraukiamas.

4. II priedas išbraukiamas.

2. Direktyva 96/57/EB iš dalies keičiama taip:

Įterpiamas šis straipsnis:

„9a straipsnis

Ši direktyva yra įgyvendinimo priemonė, kaip apibrėžta 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/32/EB, nustatančios ekologinio projektavimo reikalavimų energiją vartojantiems gaminiams nustatymo sistemą (*), 15 straipsnyje, dėl energijos vartojimo efektyvumo, kaip nurodyta toje direktyvoje, ir gali būti iš dalies pakeista arba panaikinta pagal Direktyvos 2005/32/EB 19 straipsnio 2 dalį.

(*) OL L 191, 2005 7 22, p. 29“

3. Direktyva 2000/55/EB iš dalies keičiama taip:

Įterpiamas šis straipsnis:

„9a straipsnis

Ši direktyva yra įgyvendinimo priemonė, kaip apibrėžta 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/32/EB, nustatančios ekologinio projektavimo reikalavimų energiją vartojantiems gaminiams nustatymo sistemą (*), 15 straipsnyje, dėl energijos vartojimo efektyvumo, kaip nurodyta toje direktyvoje, ir gali būti iš dalies pakeista arba panaikinta pagal Direktyvos 2005/32/EB 19 straipsnio 2 dalį.

(*) OL L 191, 2005 7 22, p. 29“

22 straipsnis

Panaikinimai

Direktyvos 78/170/EEB ir 86/594/EEB panaikinamos. Valstybės narės gali ir toliau taikyti galiojančias nacionalines priemones, priimtas pagal Direktyvą 86/594/EEB, kol dėl atitinkamų gaminių pagal šią direktyvą bus priimtos įgyvendinimo priemonės.

23 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip iki 2010 m. liepos 6 d. Komisija peržiūri šios direktyvos ir jos įgyvendinimo priemonių veiksmingumą, jose nustatytus ribinius dydžius, rinkos priežiūros mechanizmus ir kiekvieną su jais susijusį savireguliacijos atvejį, pasikonsultavusi su 18 straipsnyje nurodytu Konsultacijų forumu, ir, jeigu tikslinga, pateikia pasiūlymus Europos Parlamentui ir Tarybai dėl šios direktyvos pakeitimo.

24 straipsnis

Konfidencialumas

11 straipsnyje ir I priedo 2 dalyje nurodyti reikalavimai dėl informacijos teikimo, kai ją teikia gamintojas ir (arba) jo įgaliotas atstovas, turi būti proporcingi ir atsižvelgiantys į teisėtą komerciškai jautrios informacijos konfidencialumą.

25 straipsnis

Igyvendinimas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2007 m. rugpjūčio 11 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų, kurias jos priima šios direktyvos taikymo srityje, tekstus.

Priimta Strasbūre, 2005 m. liepos 6 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORELL FONTELLES

26 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

27 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. STRAW

I PRIEDAS

Bendrųjų ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo metodas

(nurodyta 15 straipsnyje)

Bendrųjų ekologinio projektavimo reikalavimų tikslas yra gerinti gaminio aplinkosauginį veiksmingumą svarbiais aplinkosaugos aspektais, bet nenustatant ribinių verčių. Šiame priede nurodytas metodas bus taikomas tais atvejais, kai bus netikslinga nustatyti tiriamų gaminių grupių ribines vertes. Komisija, rengdama įgyvendinimo priemonės projektą, kuris turi būti pateiktas 19 straipsnyje nurodytam komitetui, nustato svarbius aplinkosaugos aspektus, kurie sukonkretinami įgyvendinimo priemonėje.

Komisija, rengdama įgyvendinimo priemones, nustatančias bendruosius ekologinio projektavimo reikalavimus pagal 15 straipsnį, nustato energiją vartojančiam gaminiui, kuriam taikoma įgyvendinimo priemonė, taikytinus ekologinio projektavimo kriterijus iš tų, kurie nurodyti 1 dalyje pateiktame sąraše, reikalavimus dėl informacijos teikimo pagal 2 dalyje pateiktą sąrašą ir reikalavimus gamintojui pagal 3 dalyje pateiktą sąrašą.

1 dalis. Energiją vartojančio gaminio ekologinio projektavimo kriterijai

1.1. Tiek, kiek jie susiję su gaminio projektavimu, svarbūs aplinkosaugos aspektai yra nustatomi atsižvelgiant į šias gaminio gyvavimo ciklo fazes:

- a) žaliavų parinkimas ir naudojimas;
- b) gamyba;
- c) pakavimas, transportavimas ir skirstymas;
- d) įrengimas ir eksploatacija;
- e) naudojimas;
- f) gyvavimo pabaiga, reiškianti būseną, kurioje atsiduria energiją vartojantis gaminys, pasiekęs savo pirmo naudojimo iki galutinio pašalinimo pabaigą.

1.2. Kiekvienai fazei, jeigu tinka, vertinami šie aplinkosaugos aspektai:

- a) numatomos medžiagų, energijos ir kitų išteklių, pavyzdžiui, gėlo vandens, sąnaudos;
- b) numatomos emisijos į orą, vandenį arba žemę;

- c) numanoma tarša per fizikinius reiškinius, pavyzdžiui, triukšmą, vibraciją, spinduliavimą, elektromagnetinius laukus;
- d) tikėtinas atliekinių medžiagų susidarymas;
- e) galimybės pakartotinai naudoti, perdirbti ir iš atliekų pagaminti medžiagas ir (arba) energiją, atsižvelgiant į Direktyvą 2002/96/EB.

1.3. Vertinant aplinkos apsaugos gerinimo galimybę pagal pirmesniame punkte nurodytus aplinkosaugos aspektus, pirmiausia, jeigu reikia, naudotini šie kriterijai, kurie, jeigu reikia, papildytini kitais kriterijais:

- a) gaminio svoris ir tūris;
- b) perdirbtų medžiagų naudojimas;
- c) energijos, vandens ir kitų išteklių sąnaudos per gyvavimo ciklą;
- d) medžiagų, laikomų pavojingomis sveikatai ir (arba) aplinkai pagal 1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvą 67/548/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklimą etiketėmis, suderinimo ⁽¹⁾, taip pat atsižvelgiant į teisės aktus dėl specifinių medžiagų pardavimo ir naudojimo, pavyzdžiui, Direktyvas 76/769/EEB ar 2002/95/EB, naudojimas;
- e) vartojimo reikmenų, kurių reikia tinkamam naudojimui ir eksploatacijai, kiekis ir pobūdis;
- f) patogumas pakartotinai naudoti ir perdirbti, reiškiamas naudojamų medžiagų ir sudedamųjų dalių skaičiumi, standartinių sudedamųjų dalių naudojimu, išardymo trukme, išardymui naudojamų įrankių sudėtingumu, sudedamųjų dalių ir medžiagų kodavimo standartų naudojimu siekiant nustatyti pakartotinai naudoti ir perdirbti tinkamas sudedamąsias dalis ir medžiagas (įskaitant plastikinių dalių žymėjimą pagal ISO), lengvai perdirbamų medžiagų naudojimu, lengvai prieinamomis vertingomis ir kitomis perdirbti tinkamomis sudedamosiomis dalimis ir medžiagomis, lengvai prieinamomis sudedamosiomis dalimis ir medžiagomis, turinčiomis pavojingų medžiagų;
- g) naudotų sudedamųjų dalių įkomponavimas;
- h) techninių sprendimų, trukdančių pakartotinai naudoti ir perdirbti sudedamąsias dalis ir visą prietaisą, vengimas;
- i) gyvavimo trukmės pailginimas, išreiškiamas trumpiausia garantuota gyvavimo trukme, trumpiausiu atsarginių dalių įgijimo laiku, moduliškumu, patobulinimo galimybe, taisymo galimybe;
- j) atliekų ir pavojingų atliekų susidarymo kiekiai;

⁽¹⁾ OL 196, 1967 8 16, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2004/73/EB (OL L 152, 2004 4 30, p. 1).

- k) emisijos į orą (šiltnamio efektą sukeliančių dujų, rūgštinančių medžiagų, lakiųjų organinių junginių, ozono sluoksnį ardančių medžiagų, išliekančių organinių teršalų, sunkiųjų metalų, smulkių kietųjų dalelių ir suspenduotų kietųjų dalelių), nepažeidžiant 1997 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/68/EB, derinančios valstybių narių įstatymus dėl priemonių, mažinančių vidaus degimo variklių, įrengiamų ne kelių mobiliosiose mašinose, dujinių ir kietųjų dalelių teršalų kiekį ⁽¹⁾;
- l) emisijos į vandenį (sunkieji metalai, žalingą poveikį deguonies balansui turinčios medžiagos, išliekantys organiniai teršalai);
- m) emisijos į žemę (pirmiausia, pavojingų medžiagų nuotėkiai ir išsiliejimai gaminių naudojimo fazėse ir dirvožemio išplovimo galimybė po šių medžiagų kaip atliekų pašalinimo).

2 dalis. Informacijos teikimo reikalavimai

Igyvendinimo priemonėse iš gamintojo gali būti reikalaujama teikti informaciją, galinčią turėti įtakos energiją vartojančio gaminio priežiūrai, naudojimui, perdirbimui, kai tai darys kitos nei gamintojas šalys. Ši informacija gali apimti, jei tikslinga:

- informaciją iš projektuotojo apie gamybos procesą,
- informaciją vartotojams apie gaminio svarbias aplinkosaugines charakteristikas ir aplinkosauginį veiksmingumą, lydinčią į rinką pateikiamą gaminį, kad vartotojas galėtų palyginti gaminius pagal šiuos aspektus,
- informaciją vartotojams, kaip įrengti, naudoti ir prižiūrėti gaminį, kad būtų sumažintas jo poveikis aplinkai ir pasiekta optimali gyvavimo trukmė, taip pat kaip grąžinti gaminį pasibaigus jo gyvavimui ir, jeigu tinkama, informaciją apie atsarginių dalių įsigijimo laikotarpį ir apie galimybes gaminį patobulinti,
- informaciją perdirbimo pramonei apie išardymą, perdirbimą ir pašalinimą gyvavimo pabaigoje.

Jeigu įmanoma, informacija turėtų būti pateikiama ant paties gaminio.

Šioje informacijoje turi būti atsižvelgta į kitais Bendrijos teisės aktais, pavyzdžiui, Direktyva 2002/96/EB nustatytus įpareigojimus.

3 dalis. Reikalavimai gamintojui

1. Aplinkosaugos aspektų, kuriuos įgyvendinimo priemonės laiko paveikiamais per gaminio projektinį sprendimą, atžvilgiu, iš gamintojų turėtų būti reikalaujama atlikti energiją vartojančio gaminio modelio įvertinimą per jo gyvavimo ciklą, remiantis realistinėmis prielaidomis apie normalias sąlygas ir naudojimą pagal paskirtį. Kitų aplinkosaugos aspektų tyrimai gali būti atlikti savanoriškai.

Remdamiesi tokiu įvertinimu, gamintojai nustato gaminio ekologinį profilį. Profilio pagrindą sudaro aplinkai reikšmingos gaminio charakteristikos ir jo sąnaudos bei išeiga per jo gyvavimo ciklą, išreikštos fizikiniais dydžiais, kurie gali būti išmatuoti.

⁽¹⁾ OL L 59, 1998 2 27, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/26/EB (OL L 146, 2004 4 30, p. 1).

2. Gamintojai naudosis šiuo įvertinimu vertindami alternatyvius projektavimo sprendimus ir pasiektą gaminio aplinkosauginį veiksmingumą lyginant su etalonais.

Komisija etalonus nustatys įgyvendinimo priemonėje, remdamasi informacija, surinkta rengiant tą priemonę.

Konkretus projektinis sprendimas bus parenkamas taip, kad, laikantis visų atitinkamų teisės aktų, būtų pasiektas protingas įvairių aplinkosaugos aspektų balansas, taip pat aplinkosaugos aspektų ir kitų svarbių veiksnių, pavyzdžiui, saugumo ir sveikatingumo, techninių funkcionalumo, kokybės ir veiksmingumo reikalavimų ir ekonominių aspektų, įskaitant gamybos išlaidas ir perkamumą, balansas.

II PRIEDAS

Specialiųjų ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo metodas

(nurodyta 15 straipsnyje)

Specialiųjų ekologinio projektavimo reikalavimų tikslas yra gerinti gaminio aplinkosauginį veiksmingumą pasirinktu aplinkosaugos aspektu. Tai gali būti reikalavimas sumažinti duotojo ištekliaus sąnaudas, pavyzdžiui, tokio ištekliaus sąnaudų ribos įvairiuose gyvavimo ciklo tarpsniuose (pvz., vandens sąnaudų riba naudojimo tarpsnyje arba į gaminių įeinančios konkrečios medžiagos kiekio riba arba reikalavimas dėl mažiausio perdirbtų medžiagų kiekio).

Komisija, rengdama įgyvendinimo priemones, nustatančias specialiuosius ekologinio projektavimo reikalavimus pagal 15 straipsnį, nustato, jeigu tikslinga, energiją vartojančiam gaminiui, kuriam taikoma įgyvendinimo priemonė, taikytinus ekologinio projektavimo kriterijus pagal I priedo 1 dalyje pateiktą sąrašą ir nustato šių reikalavimų lygius laikydamosi 19 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos:

1. Techninės, aplinkosauginės ir ekonominės analizės metu parenkama keletas nagrinėjamo energiją vartojančio gaminio reprezentatyvių modelių rinkai ir nustatomos techninės galimybės pagerinti gaminio aplinkosauginį veiksmingumą, neužmirštant tokių galimybių ekonominio gyvybingumo ir vengiant prarasti pastebimą dalį veiksmingumo ar naudingumo vartotojams.

Techninės, aplinkosaugos ir ekonominės analizės metu taip pat nustatomi geriausio pagal tuos pačius aplinkosaugos aspektus veiksmingumo gaminiai ir technologijos, kuriuos galima rasti rinkoje.

Atliekant analizę ir nustatant reikalavimus reikia atsižvelgti į tarptautinėse rinkose esančių gaminių veiksmingumą ir kitų šalių teisės aktuose numatytas normas.

Remiantis šia analize ir atsižvelgiant į ekonominį ir techninį galimumą, taip pat patobulinimo galimybę, imamasi konkrečių priemonių, kad būtų minimalizuotas gaminio poveikis aplinkai.

Nagrinėjant energijos sąnaudas gaminio naudojimo metu, energijos vartojimo efektyvumo arba šių sąnaudų lygis nustatytinas orientuojantis į energiją vartojančio gaminio reprezentatyvių modelių gyvavimo ciklo išlaidų galutiniam naudotojam minimumą, kartu atsižvelgiant į pasekmes kitiems aplinkosaugos aspektams. Gyvavimo ciklo išlaidų analizės metodui naudojama reali diskonto norma, nustatyta pagal Europos Centrinio Banko teikiamus duomenis ir realistinę energiją vartojančio gaminio gyvavimo trukmę; jos pagrindu imama pirkimo kainų svyravimų (kurį lema pramonės išlaidų svyravimai) ir veikimo išlaidų svyravimų suma, priklausanti nuo skirtingų techninio tobulinimo variantų lygio ir diskontuota per visą nagrinėjamų energiją vartojančio gaminio reprezentatyvių modelių gyvavimo trukmę. Veikimo išlaidos apima pirmiausia energijos sąnaudas ir papildomas išlaidas kitiems ištekliais (pvz., vandeniui arba valymo priemonėms).

Siekiant patikrinti, ar yra žymių pokyčių ir ar išvados yra tvirtos, atliekama jautrumo analizė pagal svarbius veiksnius (pvz., energijos ar kitų išteklių kainą, išlaidas žaliavoms arba gamybos išlaidas, diskonto normą) ir, jeigu reikia, įskaičiuojamos ir išorinės aplinkos apsaugos išlaidos, įskaitant išvengtą šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas. Po to atitinkamai patikslinamas pats reikalavimas.

Panašią metodiką galima taikyti ir kitiems ištekliais kaip antai vandeniui.

2. Techninei, ekonominei ir aplinkosauginei analizei atlikti galima naudotis informacija, prieinama iš kitų Bendrijos veiklos kryptių.

Tas pats pasakytina apie informaciją, prieinamą iš kitose pasaulio dalyse vykdomų programų, siekiant nustatyti specialiuosius ekologinio projektavimo reikalavimus energiją vartojantiems gaminiais, kurie parduodami ES ekonominiams partneriams.

3. Reikalavimo įsigaliojimo data nustatoma atsižvelgiant į gaminio perprojektavimo ciklą.
-

III PRIEDAS

Žymėjimas ženklų CE

(nurodyta 5 straipsnio 2 dalyje)

CE ženklas turi būti mažiausiai 5 mm aukščio. Mažinant arba didinant šį ženklą reikia išlaikyti pateiktame brėžinyje nurodytas proporcijas.

CE ženklas turi būti tvirtinamas ant energiją vartojančio gaminio. Jeigu to padaryti neįmanoma, būtina jį tvirtinti ant pakuotės ir lydimųjų dokumentų.

—

IV PRIEDAS

Projektavimo vidaus kontrolė

(nurodyta 8 straipsnyje)

1. Šiame priede nurodoma tvarka, pagal kurią gamintojas arba jo įgaliotas atstovas, vykdamas šio priedo 2 punkte nurodytus įpareigojimus, garantuoja ir deklaruoja, kad energiją vartojantis gaminys tenkina taikomos įgyvendinimo priemonės reikalavimus. Atitiktis deklaracijoje gali būti įrašyta daugiau nei vienas gaminys ir ji turi būti saugoma pas gamintoją.
2. Gamintojas sudaro techninės dokumentacijos rinkinį, leidžiantį įvertinti, kaip energiją vartojantis gaminys atitinka taikomos įgyvendinimo priemonės reikalavimus.

Dokumentacija apima ir konkretizuoja:

- a) bendrą energiją vartojančio gaminio aprašą ir numatomą paskirtį;
 - b) gamintojo atliktų aplinkosauginio įvertinimo tyrimų rezultatus ir (arba) nuorodas į aplinkosauginio įvertinimo literatūrą arba atskirų atvejų nagrinėjimą, kuriais gamintojas naudojasi įvertindamas, dokumentuodamas ir kurdamas gaminio projektinius sprendimus;
 - c) ekologinį profilį, jeigu jo reikalauja įgyvendinimo priemonė;
 - d) gaminio projektavimo specifikacijos elementus, susijusius su šio gaminio ekologinio projektavimo aspektais;
 - e) 10 straipsnyje nurodytų atitinkamų standartų, kurie taikytini visi arba iš dalies, sąrašą, ir sprendimo, priimto taikomos įgyvendinimo priemonės reikalavimams tenkinti, aprašą, jeigu 10 straipsnyje nurodyti atitinkami standartai nebuvo taikomi arba jeigu šie standartai nevisiškai tenkina taikomos įgyvendinimo priemonės reikalavimus;
 - f) pagal I priedo 2 dalyje nustatytus reikalavimus teikiamos informacijos apie gaminio ekologinio projektavimo aspektus kopiją;
 - g) matavimų, atliktų tenkinant ekologinio projektavimo reikalavimus, rezultatus, įskaitant ir smulkesnes žinias apie šių matavimų atitiktį ekologinio projektavimo reikalavimams, išdėstytiems taikomoje įgyvendinimo priemonėje.
3. Gamintojas turi imtis visų priemonių, kad gaminys būtų gaminamas laikantis 2 dalyje nurodytų projektavimo sąlygų ir taikomos priemonės reikalavimų.

V PRIEDAS

Atitikties įvertinimo valdymo sistema

(nurodyta 8 straipsnyje)

1. Šiame priede nurodoma tvarka, pagal kurią gamintojas, tenkinantis šio priedo 2 punkte nurodytus įpareigojimus, garantuoja ir deklaruoja, kad energiją vartojantis gaminys tenkina taikomos įgyvendinimo priemonės reikalavimus. Atitikties deklaracijoje gali būti įrašytas daugiau nei vienas gaminys ir ji turi būti saugoma pas gamintoją.
2. Energiją vartojančio gaminio atitikties įvertinimui gali būti naudojama valdymo sistema, jeigu gamintojas įgyvendina šio priedo 3 punkte išdėstytus aplinkos apsaugos elementus.
3. Valdymo sistemos aplinkos apsaugos elementai

Šis punktas apibūdina valdymo sistemos aplinkos apsaugos elementus ir procedūras, kuriais gamintojas gali pademonstruoti, kad energiją vartojantis gaminys tenkina taikomos įgyvendinimo priemonės reikalavimus.

3.1. Gaminio aplinkosauginio veiksmingumo politika

Gamintojas turi gebėti pademonstruoti, kad energiją vartojantis gaminys tenkina taikomos įgyvendinimo priemonės reikalavimus. Gamintojas taip pat turi gebėti pasiūlyti gaminio aplinkosauginio veiksmingumo tikslų ir rodiklių nustatymo ir peržiūros sistemą, kuri padėtų gerinti bendrą gaminio aplinkosauginį veiksmingumą.

Visos priemonės, kurių projektavimo ir gamybos metu imasi gamintojas, siekdamas pagerinti bendrą energiją vartojančio gaminio aplinkosauginį veiksmingumą ir sukurti jo ekologinį profilį, kai to reikalauja įgyvendinimo priemonė, turi būti dokumentuojamos sistemingai ir tvarkingai rašytinių procedūrų ir instrukcijų forma.

Šios procedūros ir instrukcijos turi turėti, visų pirma, pakankamus aprašus:

- sąrašo dokumentų, kuriuos reikia parengti, kad būtų galima pademonstruoti energiją vartojančio gaminio atitiktį, ir, jeigu reikia, padaryti juos prieinamais,
- gaminio aplinkosauginio veiksmingumo tikslų ir rodiklių bei organizacinės struktūros, atsakomybių, valdymo ir lėšų paskirstymo įdiegimui bei palaikymui įgaliojimų,
- tikrinimų ir bandymų, kurie atliktini po pagaminimo, kad būtų patikrintas gaminio veiksmingumas pagal aplinkosauginio veiksmingumo rodiklius,
- reikiamos dokumentacijos tikrinimo ir saugojimo iki atitinkamos datos užtikrinimo procedūrų,
- valdymo sistemos aplinkos apsaugos elementų įgyvendinimo ir efektyvumo tikrinimo metodo.

3.2. Planavimas

Gamintojas nustato ir palaiko:

- a) gaminio ekologinio profilio nustatymo procedūras;
- b) gaminio aplinkosauginio veiksmingumo tikslus ir rodiklius, tinkamus technologijų parinkimo variantams nagrinėti, atsižvelgiant į techninius ir ekonominius reikalavimus;
- c) šių tikslų įgyvendinimo programą.

3.3. Įgyvendinimas ir dokumentavimas

3.3.1. Dokumentacija apie valdymo sistemą turėtų visų pirma apimti:

- a) atsakomybę ir kompetencijos sferą, kurios apibrėžiamos ir dokumentuojamos, kad būtų užtikrintas gaminio aplinkosauginis veiksmingumas ir pranešimų apie jo veikimą teikimas peržiūros ir tobulinimo tikslams;
- b) parengtus dokumentus, kurie parodytų, kokie projekto valdymo ir tikrinimo metodai buvo pritaikyti ir kokie procesai bei sisteminės priemonės naudotos projektuojant gaminį;
- c) gamintojo sukuriamą ir saugomą informaciją apie valdymo sistemos pagrindinius aplinkosauginius elementus ir visų reikalingų dokumentų valdymo procedūras.

3.3.2. Energiją vartojančio gaminio dokumentacija konkretizuoja:

- a) bendrą energiją vartojančio gaminio aprašą ir numatomą paskirtį;
- b) gamintojo atliktų aplinkosauginio įvertinimo tyrimų rezultatus ir (arba) nuorodas į aplinkosauginio įvertinimo literatūrą arba atskirų atvejų nagrinėjimą, kuriais gamintojas naudojasi įvertindamas, dokumentuodamas ir kurdamas gaminio projektinius sprendimus;
- c) ekologinį profilį, jeigu jo reikalauja įgyvendinimo priemonė;
- d) dokumentus, aprašančius matavimų, atliktų tenkinant ekologinio projektavimo reikalavimus, rezultatus, įskaitant ir smulkesnes žinias apie šių matavimų atitiktį ekologinio projektavimo reikalavimams, išdėstytiems taikomoje įgyvendinimo priemonėje;
- e) gamintojas nustato specifikacijas, nurodydamas, kokie standartai buvo jose panaudoti; jeigu 10 straipsnyje nurodyti standartai nebuvo taikomi arba nevisiškai tenkina taikomos įgyvendinimo priemonės reikalavimus, naudojamos kitos priemonės, užtikrinančios reikalavimų tenkinimą;
- f) pagal I priedo 2 dalyje nustatytus reikalavimus teikiamos informacijos apie gaminio ekologinio projektavimo aspektus kopiją.

3.4. Tikrinimas ir koregavimo veiksmai

- a) gamintojas turi imtis visų priemonių, kad energiją vartojantis gaminys būtų gaminamas laikantis jo projektavimo specifikacijų ir taikomos įgyvendinimo priemonės reikalavimų;
 - b) gamintojas nustato ir vykdo neatitikties tyrimo ir valdymo procedūras ir po koregavimo veiksmų keičia procedūrų dokumentus;
 - c) gamintojas bent kartą per trejus metus atlieka visą valdymo sistemos vidaus auditą jos aplinkosauginių elementų atžvilgiu.
-

VI PRIEDAS

Atitikties deklaracija

(nurodyta 5 straipsnio 3 dalyje)

Į EB atitikties deklaraciją turi būti įtraukti šie duomenys:

1. Gamintojo arba jo įgalioto atstovo pavadinimas ir adresas.
 2. Modelio aprašas, pakankamas jo vienareikšmiškam identifikavimui.
 3. Jeigu reikalinga, nuorodos į naudotus darniuosius standartus.
 4. Jeigu reikalinga, kiti naudoti techniniai standartai ir techninės sąlygos.
 5. Jeigu reikalinga, nuoroda į kitą taikytą Bendrijos teisės aktą, nustatantį žymėjimą CE ženklui.
 6. Asmens, įgalioto prisiimti išipareigojimus gamintojo arba jo įgalioto atstovo vardu, tapatybė ir parašas.
-

VII PRIEDAS

Įgyvendinimo priemonių turinys

(nurodyta 15 straipsnio 8 dalyje)

Įgyvendinimo priemonė visų pirma konkretizuoja:

1. Energiją vartojančio(-ių) gaminio(-ių), kuriam (kuriems) ji taikoma, tikslų tipo(-ų) apibrėžimą.
2. Ekologinio projektavimo reikalavimą(-us) energiją vartojančio(-ių) gaminio(-ių), kuriam (kuriems), ji taikoma, įgyvendinimo datą(-as), tarpniais suskirstytas arba pereinamojo laikotarpio priemonės ar laikotarpius:
 - bendrojo(-ųjų) ekologinio projektavimo reikalavimo(-ų) atveju – atitinkamas fazės ir aspektus iš nurodytų I priedo 1.1 ir 1.2 punktuose, kartu su kriterijų, parinktų iš tų, kurie nurodyti I priedo 1.3 punkte, pavyzdžiais kaip gairėmis vertinant patobulinimus pagal parinktus aplinkosaugos aspektus,
 - specialiojo(-iųjų) ekologinio projektavimo reikalavimo(-ų) atveju – jo (jų) lygi(-ius).
3. Ekologinio projektavimo kriterijus, nurodytus I priedo 1 dalyje, kurie nesaistomi jokiais ekologinio projektavimo reikalavimais.
4. Energiją vartojančio gaminio įrengimo reikalavimus, jeigu tai turi tiesioginę įtaką aplinkosauginiam veiksmingumui.
5. Naudotinus matavimo standartus ir (arba) matavimo metodus; jeigu įmanoma, naudojamus darniuosius standartus, kurių nuorodų numeriai buvo paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
6. Atitikties įvertinimo detales pagal Sprendimą 93/465/EEB.
 - jeigu taikytinas(-i) modulis(-iai) skiriasi nuo A modulio; veiksnius, dėl kurių pasirinkta ši konkreti procedūra,
 - jeigu svarbu, trečiųjų šalių patvirtinimo ir (arba) sertifikavimo kriterijus.

Jeigu kituose CE reikalavimuose yra nustatyti skirtingi moduliai tam pačiam energiją vartojančiam gaminiui, pirmenybė dėl atitinkamo reikalavimo teikiama įgyvendinimo priemonėje apibrėžtam moduliui.
7. Reikalavimus informacijai, kurią teikia gamintojas, ypač tiems techninės dokumentacijos elementams, kurie gali padėti patikrinti, ar energiją vartojantis gaminys atitinka įgyvendinimo priemonių reikalavimus.
8. Pereinamojo laikotarpio trukmę, per kurią valstybės narės privalo leisti pateikti į rinką ir (arba) pradėti naudoti energiją vartojančiu gaminius, kurie atitinka visas jų teritorijoje galiojančias taisykles įgyvendinimo priemonės priėmimo metu.
9. Įgyvendinimo priemonės įvertinimo ir galimo peržiūrėjimo datą, atsižvelgiant į technologijų pažangos spartą.

VIII PRIEDAS

Be pagrindinių teisinių reikalavimų, kurie nustato, kad savireguliacijos iniciatyvos turi atitikti visas Sutarties nuostatas (ypač vidaus rinkos ir konkurencijos taisyklių), taip pat Bendrijos tarptautinių susitarimų nuostatas, įskaitant daugiašalės prekybos nuostatas, galima vadovautis šiuo neišsamiu kriterijų sąrašu, siekiant įvertinti savireguliacijos iniciatyvų, kaip alternatyvos įgyvendinimo priemonėms šios direktyvos atžvilgiu, priimtinumą:

1. Atvirumas dalyvavimui

Savireguliacijos iniciatyvose gali dalyvauti trečiųjų šalių operatoriai tiek parengiamajame, tiek ir įgyvendinimo etape.

2. Pridėtinė vertė

Savireguliacijos iniciatyvos turi teikti pridėtinės vertės (lyginant su esama situacija) energiją vartojančio gaminio bendro aplinkosauginio veiksmingumo gerinimo atžvilgiu.

3. Atstovaujumas

Pramonė ir jos susivienijimai, dalyvaujantys savireguliacijos veikloje, atstovauja didžiąją atitinkamo ekonomikos sektoriaus dalį su kaip galima mažiau išimčių. Siekiama užtikrinti, kad būtų laikomasi konkurencijos taisyklių.

4. Kiekybiniai ir tarpiniai tikslai

Suinteresuotų šalių nustatyti tikslai išdėstomi aiškiai ir tiksliai pradedant konkrečiai apibrėžtu pagrindu. Jeigu savireguliacijos iniciatyva yra ilgalaikė, tuomet nustatomi tarpiniai tikslai. Turi būti sudarytos sąlygos prieinamu ir patikimu būdu naudojant aiškius ir tikslius rodiklius stebėti, kaip siekiama tarpinių ir galutinių tikslų. Šiuos rodiklius padės nustatyti tyrimų informacija, bei moksliniai ir technologiniai duomenys.

5. Pilietinės visuomenės dalyvavimas

Siekiant užtikrinti skaidrumą, savireguliacijos iniciatyvos yra skelbiamos, be kita ko, pasitelkiant internetą ir kitas elektronines informacijos sklaidos priemones.

Tai taip pat taikoma tarpiniams ir galutiniams pranešimams apie priežiūros rezultatus. Suinteresuotos šalys, įskaitant valstybes nares, pramonę, aplinkos apsaugos NVO ir vartotojų asociacijas, kviečiamos pateikti pastabas apie savireguliacijos iniciatyvas.

6. Priežiūra ir pranešimai

Savireguliacijos iniciatyvos apima gerai sudarytą priežiūros sistemą, kurioje aiškiai nustatytos pramonės ir nepriklausomų inspektorių kompetencijos sritys. Komisijos tarnybos kartu su savireguliacijos iniciatyvos šalimis kviečia stebėti, kaip siekiama šių tikslų.

Priežiūros ir pranešimų planas yra išsamus, skaidrus ir objektyvus. Komisijos tarnybos, padedamos 19 straipsnio 1 dalyje nurodyto komiteto, sprendžia, ar buvo pasiekti savanoriško susitarimo ar kitų savireguliacijos priemonių tikslai.

7. Savireguliacijos iniciatyvos administravimo rentabilumas

Savireguliacijos iniciatyvos administravimo išlaidos, ypač priežiūros išlaidos, neturi sudaryti neproporcingo administravimo naštos palyginus su jų tikslais ir kitomis turimomis politikos priemonėmis.

8. Darnumas

Savireguliacijos iniciatyvos yra derinamos su šios direktyvos politikos tikslais, taip pat integruotu požiūriu, ir atitinka darnios plėtros ekonominį ir socialinį lygmenį. Integruojama vartotojų interesų apsauga (sveikata, gyvenimo kokybė ir ekonominiai interesai).

9. Paskatų suderinamumas

Savireguliacijos iniciatyvos gali neduoti laukiamų rezultatų, jeigu kiti veiksniai ir paskatos, pavyzdžiui, rinkos spaudimas, mokesčiai ir teisės aktai nacionaliniu lygmeniu, dalyviams rodo prieštarungus ženklus. Šiuo požiūriu politikos nuoseklumas yra esminis dalykas ir į jį bus atsižvelgiama vertinant iniciatyvos veiksmingumą.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/33/EB**2005 m. liepos 6 d.****iš dalies keičianti Direktyvą 1999/32/EB dėl sieros kiekio jūriniame kure**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdami Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

(1) Bendrijos aplinkos politika, kuri išdėstyta aplinkosaugos veiksmų programose ir ypač Šeštojoje Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programoje, priimtoje Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1600/2002/EB ⁽⁴⁾, pagal Sutarties 174 straipsnį siekiama tokio oro kokybės lygio, kuris nesukeltų nepageidaujamo poveikio ir pavojaus žmonių sveikatai bei aplinkai.

(2) 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/32/EB dėl sieros kiekio sumažinimo tam tikrose skystojo kuro rūšyse ⁽⁵⁾ nustato didžiausią leistiną sieros kiekį Bendrijoje naudojamame sunkiajame mazute, gazolyje ir jūriniame gazolyje.

(3) Direktyva 1999/32/EB reikalauja, kad Komisija apsvaistytų, kokių priemonių būtų galima imtis norint sumažinti rūgštėjimą, kurį sukelia jūrinio kuro, išskyrus jūrinį gazolį, deginimas, ir prireikus pateikti pasiūlymą.

(4) Iš laivų išmetami teršalai, susidarantys deginant jūrinį kurą, kuriame yra daug sieros, didina oro užterštumą sieros dioksidu ir kietosiomis dalelėmis, kurie kenkia žmonių sveikatai, žaloja aplinką, viešą ir privačią nuosavybę ir kultūrinį paveldą bei prisideda prie rūgštinimo.

(5) Žmonės ir natūralią aplinką pakrančių plotuose ir netoli uostų ypač veikia iš laivų, naudojančių didelio sieros kiekio kurą, išmetami teršalai. Todėl šiuo atžvilgiu reikalingos ypatingos priemonės.

(6) Šioje direktyvoje numatomos priemonės papildo valstybių narių nacionalines priemones, kuriomis siekiama neviršyti į atmosferą išmetamų teršalų ribų, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/81/EB ⁽⁶⁾.

(7) Mažinant kure esantį sieros kiekį, laivai įgyja tam tikrų pranašumų, susijusių su eksploatacijos našumu ir išlaikymo sąnaudomis, taip pat palengvėja efektyvus tam tikrų išmetamų teršalų kiekį mažinančių technologijų, pvz., selektyviosios katalizinės redukcijos taikymas.

⁽¹⁾ OL C 45 E, 2003 2 25, p. 277.

⁽²⁾ OL C 208, 2003 9 3, p. 27.

⁽³⁾ 2003 m. birželio 4 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 68 E, 2004 3 18, p. 311), 2004 m. gruodžio 9 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 63 E, 2005 3 15, p. 26) ir 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2005 m. gegužės 23 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 242, 2002 9 10, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 121, 1999 5 11, p. 13. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽⁶⁾ OL L 309, 2001 11 27, p. 22. Direktyva su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu (OL L 236, 2003 9 23, p. 703).

- (8) Sutartis reikalauja, kad būtų atsižvelgiama į atokiausių Bendrijos regionų, t. y. Prancūzijos užjūrio departamentų, Azorų, Maderos ir Kanarų salų ypatybes.
- (9) 1997 m. diplomatų konferencija priėmė protokolą, skirtą iš dalies pakeisti 1973 m. Tarptautinę konvenciją dėl teršimo iš laivų prevencijos, pataisytą 1978 m. protokolu (toliau – „MARPOL konvencija“). Šiuo protokolu prie MARPOL konvencijos pridamas naujas VI priedas, kuriame pateikiamos atmosferos teršimo iš laivų prevencijos taisyklės. 1997 m. protokolą, taigi ir MARPOL konvencijos VI priedą, įsigaliojo 2005 m. gegužės 19 d.
- (10) MARPOL konvencijos VI priede numatoma, kad tam tikri rajonai bus skelbiami Sieros oksido išskyrimo kontrolės rajonais (toliau – SO_x išskyrimo kontrolės rajonai). Baltijos jūra jau paskelbta tokiu rajonu. Tarptautinėje jūrų organizacijoje (IMO) vykusios diskusijos baigėsi susitarimu dėl Šiaurės jūros, taip pat ir Lamanšo sąsiaurio, paskelbimo SO_x išskyrimo kontrolės rajonu principo įsigaliojus VI priedui.
- (11) Atsižvelgiant į jūrų laivybos globalų pobūdį turėtų būti sutelktos visos pastangos rasti tarptautinius sprendimus. Komisija ir valstybės narės turėtų bandyti pasauliniu mastu užtikrinti, kad IMO sistemoje didžiausias leidžiamas sieros kiekis jūriniame kure būtų sumažintas, taip pat ištiriant privalumus paskelbti naujus jūrų plotus SO_x išskyrimo kontrolės rajonais pagal MARPOL konvencijos VI priedą.
- (12) Siekiant šios direktyvos tikslų, būtina vykdyti išipareigojimus, susijusius su jūriniame kure esančiu sieros kiekiu. Veiksmingas mėginių ėmimas ir atgrasančios sankcijos visoje Bendrijoje yra reikalingos priemonės patikimam šios direktyvos įgyvendinimui užtikrinti. Valstybės narės turėtų imtis priverstinio vykdymo veiksmų laivų, plaukiojančių su jų vėliava, ir laivų, plaukiojančių su bet kurios valstybės vėliava, kol jie yra jų uostuose, atžvilgiu. Taip pat valstybėms narėms derėtų glaudžiai bendradarbiauti tarpusavyje, kad pagal tarptautinę jūrų teisę būtų imtasi papildomų priverstinio vykdymo priemonių kitų laivų atžvilgiu.
- (13) Tam kad laivybos pramonei būtų skirta pakankamai laiko techniškai prisitaikyti prie didžiausios leistinos ribos, siekiančios 0,1 % masės sieros jūriniame kure, kurį naudoja vidaus vandenų laivai ir Bendrijos uostuose prisišvartavę laivai, šis reikalavimas turėtų būti pradėtas taikyti nuo 2010 m. sausio 1 d. Kadangi šis terminas gali sukelti Graikijai techninių problemų, kai kuriems specialiems Graikijos Respublikos teritorijos vandenyse plaukiojantiems laivams reikėtų laikinai taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą.
- (14) Ši direktyva turėtų būti traktuojama kaip pirmas žingsnis siekiant mažinti išmetamų jūrinių teršalų kiekį, kuris padėtų toliau mažinti išmetimus, taikant mažesnes sieros kiekio kure ribas ir taršos mažinimo technologijas, ir sukurti ekonomines priemones, skatinančias pasiekti žymų išmetimų sumažinimą.
- (15) Būtina sustiprinti valstybių narių pozicijas derybose su IMO ir ypač, peržiūrint MARPOL konvencijos VI priedą, paskatinti svarstyti ambicingesnes priemones dėl griežtesnių sieros kiekio apribojimų, taikomų laivų naudojamam sunkiajam mazutui, bei lygiaverčių alternatyvių taršos mažinimo priemonių naudojimo.
- (16) A.926(22) rezoliucijoje, IMO paragino Vyriausybes, ypač tų regionų, kurie buvo paskelbti SO_x išskyrimo kontrolės rajonai, užtikrinti, kad jų jurisdikcijai priklausančiuose rajonuose bus mažą sieros kiekį turinčio bunkerinio mazuto ir raginti naftos ir laivybos bendroves palengvinti mažą sieros kiekį turinčio bunkerinio mazuto tiekimą ir naudojimą. Valstybės narės turi imtis reikiamų veiksmų siekdamas užtikrinti, kad vietiniai jūrinio kuro tiekėjai turėtų reikiamą reikalavimus atitinkančio kuro kiekį, kad patenkintų paklausą.
- (17) IMO patvirtino mazuto mėginių ėmimo gaires, kad būtų galima nustatyti, ar jis atitinka MARPOL konvencijos VI priedo reikalavimus, taip pat ji turi parengti gaires dėl išmetamųjų dujų valymo sistemų ir kitų technologinių metodų, skirtų SO_x emisijai apriboti SO_x išskyrimo kontrolės rajonuose.
- (18) 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/80/EB dėl tam tikrų teršalų, išmetamų į orą iš didelių kurų deginančių įrenginių, kiekio apribojimo ⁽¹⁾ išdėstė Tarybos direktyvą 88/609/EEB ⁽²⁾ nauja redakcija. Direktyva 1999/32/EB turėtų būti atitinkamai peržiūrėta, kaip numatyta jos 3 straipsnio 4 dalyje.
- ⁽¹⁾ OL L 309, 2001 11 27, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.
- ⁽²⁾ OL L 336, 1988 12 7, p. 1.

(19) Veikiantis Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetas, įsteigtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2099/2002 ⁽¹⁾, turėtų padėti Komisijai tvirtinti taršos mažinimo technologijas.

(20) Taršos mažinimo technologijos, jei jos neturi neigiamo poveikio ekologinėms sistemoms ir buvo sukurtos pagal atitinkamus patvirtinimo bei kontrolės mechanizmus, gali užtikrinti, kad išmetamų teršalų kiekis bus sumažintas tiek pat ar net labiau, nei naudojant mažai sieros turintį kurą. Būtina sudaryti tinkamas sąlygas naujų taršos mažinimo technologijų kūrimui skatinti.

(21) Europos jūrų saugumo agentūra turėtų atitinkamai padėti Komisijai ir valstybėms narėms vykdyti šios direktyvos įgyvendinimo stebėseną.

(22) Šiai direktyvai įgyvendinti reikalingos priemonės turėtų būti priimtose pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾.

(23) Direktyva 1999/32/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 1999/32/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Išmetamo sieros dioksido, susidarančio deginant tam tikras iš naftos gaunamo skystojo kuro rūšis, kiekis sumažinamas, nustatant sieros kiekio tokiaame kure ribas, kaip sąlygą jį naudoti valstybių narių teritorijoje, teritorinėse jūrose ir išskirtinėse ekonominėse zonose arba taršos kontrolės zonose.

Tačiau šioje direktyvoje nustatytos sieros kiekio tam tikrose iš naftos gaunamo skystojo kuro rūšyse ribinės vertės netaikomos:

a) toms kuro rūšims, kurios skirtos tyrimams ir bandymams;

b) toms kuro rūšims, kurios skirtos perdirbti prieš galutinį sudeginimą;

c) toms kuro rūšims, kurios turi būti perdirbamos naftos perdirbimo įmonėse;

d) toms kuro rūšims, kurios naudojamos ir pateikiamos į rinką atokiausiuose Bendrijos regionuose, jei atitinkamos valstybės narės užtikrina, kad šiuose regionuose:

— laikomasi oro kokybės standartų,

— nenaudojamos sunkiojo mazuto rūšys, kuriose sieros kiekis viršija 3 % masės;

e) toms kuro rūšims, kurias naudoja karo laivai ir kiti karinės tarnybos laivai. Tačiau kiekviena valstybė narė, imdamasi atitinkamų priemonių, neribojančių tokių laivų veiksmų ar operatyvinių gebėjimų, stengiasi užtikrinti, kad šie laivai bus naudojami pagal šios direktyvos nuostatas, kiek tai pagrįsta ir praktiška;

f) bet kokiam kuro naudojimui laive, kai tai būtina laivo saugumui užtikrinti ar žmonių gyvybei jūroje išgelbėti;

g) bet kokiam kuro naudojimui laive, kai tai būtina dėl jam ar jo įrangai padarytos žalos, jeigu įvykus žalai buvo imtasi visų pagrįstų priemonių, siekiant išvengti papildomos teršalų emisijos arba ją sumažinti, ir jei buvo imtasi priemonių kuo skubiau atitaisyti žalą. Ši nuostata netaikoma, jei laivo savininkas arba kapitonas veikė, ketindami padaryti žalą, arba elgėsi neatsargiai;

h) toms kuro rūšims, kurios naudojamos laivuose taikant patvirtintas taršos mažinimo technologijas pagal 4c straipsnio nuostatas.“;

⁽¹⁾ OL L 324, 2002 11 29, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 415/2004 (OL L 68, 2004 3 6, p. 10).

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

2. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 punkto pirmoji įtrauka pakeičiama taip:

„— bet koks iš naftos gautas skystasis kuras, išskyrus jūrinį kurą, priskiriamas KN kodams 2710 19 51–2710 19 69, arba“;

b) 2 punkto pirmoji pastraipa pakeičiama taip:

„gazolis – tai:

— bet koks iš naftos gautas skystasis kuras, išskyrus jūrinį kurą, priskiriamas KN kodams 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 45 arba 2710 19 49; arba

— bet koks iš naftos gautas skystasis kuras, kurio mažiau negu 65 % tūrio (kartu su nuostoliais) distiliuojama 250 °C temperatūroje ir kurio ne mažiau kaip 85 % tūrio (kartu su nuostoliais) distiliuojama 350 °C temperatūroje ASTM D86 metodu.“;

c) 3 punktas pakeičiamas taip:

„3. jūrinis kuras – tai bet koks iš naftos gautas skystasis kuras, skirtas laivams ar naudojamas laivuose, įskaitant ir tas kuro rūšis, kurios apibrėžtos ISO 8217 standarte;“

d) įterpiami šie punktai:

„3a. jūrinis dyzelinas – tai bet koks jūrinis kuras, kurio klampumas ar tankis atitinka ISO 8217 standarto I lentelėje DMB ir DMC kategorijoms pateiktas klampumo ar tankio ribas;

3b. jūrinis gazolis – tai bet koks jūrinis kuras, kurio klampumas ar tankis atitinka ISO 8217 standarto I lentelėje DMX ir DMA kategorijoms pateiktas klampumo ar tankio ribas;

3c. MARPOL konvencija – tai 1973 m. Tarptautinė konvencija dėl teršimo iš laivų prevencijos su pakeitimais, padarytais 1978 m. protokolu;

3d. MARPOL konvencijos VI priedas – tai priedas, kuris vadinamas „Atmosferos teršimo iš laivų prevencijos taisyklės“, 1997 m. protokolu pridamas prie MARPOL konvencijos;

3e. SO_x išskyrimo kontrolės rajonas – tai tie jūriniai rajonai, kuriuos tokiais paskelbė IMO pagal MARPOL konvencijos VI priedą;

3f. keleiviniai laivai – tai laivai, gabenantys daugiau nei 12 keleivių, kai keleivių laikomas kiekvienas asmuo, išskyrus:

i) laivo kapitoną ir įgulos narius arba bet kurį kitą asmenį, įdarbintą ar pasamdytą bet kokioms pareigoms laive ar laivo vykdomame versle, ir

ii) vaikus iki vienerių metų;

3g. reguliariosios paslaugos – tai serija keleivinių laivų maršrutų, kuriais užtikrinamas susisiektis tarp dviejų ar daugiau uostų, arba serija plaukiojimų iš to paties ir į tą patį uostą be tarpinių sustojimų;

i) pagal paskelbtą tvarkaraštį, arba

ii) tokiais reguliariais ir dažniais maršrutais, kad jie sudaro aiškų grafiką;

3h. karinis laivas – tai valstybės ginkluotosioms pajėgoms priklausantis laivas, turintis išorinius skiriamuosius ženklus, būdingus tokios rūšies vienos valstybės laivams, vadovaujamas valstybės Vyriausybės deramai įgalioto karininko, kurio pavardė paskelbta atitinkamos tarnybos sąraše ar lygiavertiame dokumente, ir valdomas įgulos, kuri pavaldi reguliariosioms kariuomenės pajėgoms;

3i. *prisišvartavę laivai* – tai laivai, kurie stovi saugiai pritvirtinti ar nuleidę inkarą viename iš Bendrijos uostų jų pakrovimo, iškrovimo arba aptarnavimo metu, įskaitant laiką, kai krovo darbai nevyksta;

3j. *vidaus vandenų laivai* – tai laivai, skirti naudoti pirmiausia vidaus vandenyse, kaip apibrėžta 1982 m. spalio 4 d. Tarybos direktyvoje 82/714/EEB, nustatančioje techninius reikalavimus vidaus vandenų kelių laivams (*), įskaitant visus laivus, kurie:

i) turi Bendrijos sertifikatą laivybai vidaus vandenimis, kaip nurodyta Direktyvoje 82/714/EEB,

ii) turi sertifikatą, išduotą pagal peržiūrėtos Konvencijos dėl laivijos Reino upe 22 straipsnį;

3k. *pateikimas į rinką* – tai jūrinio kuro, skirto deginti laive, tiekimas ar pateikimas tretiesiems asmenims už tam tikrą mokestį arba nemokamai bet kurioje valstybių narių jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje. Netaikoma jūrinio kuro, kuris skirtas eksportuoti laivo krovinių rezervuaruose, tiekimui arba pateikimui;

3l. *atokiausi regionai* – tai Prancūzijos užjūrio departamentai, Azorų, Maderos ir Kanarų salos, kaip nurodyta Sutarties 299 straipsnyje;

3m. *taršos mažinimo technologija* – tai išmetamųjų dujų valymo sistema arba bet kuris kitas technologinis metodas, kurį įmanoma patikrinti ir įgyvendinti.“;

(*) OL L 301, 1982 10 28, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

e) 6 punktas išbraukiamas;

3. 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

Didžiausias sieros kiekis sunkiajame mazute

1. Valstybės narės imasi veiksmų, reikalingų užtikrinti, kad nuo 2003 m. sausio 1 d. jų teritorijoje nebūs

naudojamas sunkusis mazutas, kuriame sieros kiekis viršija 1 % masės.

2. i) Kadangi kompetentingos institucijos vykdo atitinkamą teršalų išmetimo stebėseną, šis reikalavimas netaikomas mazutui, naudojamam:

a) kurą deginančiuose įrenginiuose, reglamentuojamuose 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/80/EB dėl tam tikrų teršalų, išmetamų į orą iš didelių kurą deginančių įrenginių, kiekio apribojimo (*), kurie yra laikomi naujais įrenginiais pagal minėtos direktyvos 2 straipsnio 9 punkte pateiktą apibrėžimą ir kurie atitinka tokiems įrenginiams taikomas išmetamo sieros dioksido ribines vertes, nustatytas tos direktyvos IV priede ir taikomas pagal jos 4 straipsnį;

b) kurą deginančiuose įrenginiuose, kuriems taikoma Direktyva 2001/80/EB ir kurie laikomi esamais įrenginiais pagal minėtos direktyvos 2 straipsnio 10 punkte pateiktą apibrėžimą, jei iš šių įrenginių išmetamo sieros dioksido koncentracija yra mažesnė arba lygi 1 700 mg/Nm³, kai deguonies kiekis sausose išmetamosiose dujose sudaro 3 % tūrio, o nuo 2008 m. sausio 1 d. – jei iš šių įrenginių išmetamo sieros dioksido koncentracija pagal Direktyvos 2001/80/EB 4 straipsnio 3 dalies a punkto reikalavimus yra mažesnė arba lygi nurodytos direktyvos IV priedo A dalyje minimų naujų įrenginių ribinėms išmetamų teršalų vertėms ir jei atitinkamai taikomos minėtos direktyvos 5, 7 ir 8 straipsnių nuostatos;

c) kituose kurą deginančiuose įrenginiuose, kurie nenurodyti a arba b punktuose, jei iš šių įrenginių išmetamo sieros dioksido koncentracija neviršija 1 700 mg/Nm³, kai deguonies kiekis sausose išmetamosiose dujose sudaro 3 % tūrio;

d) deginant naftos perdirbimo gamyklose, jei vidutinis mėnesinis sieros dioksido išmetimas, skaičiuojamas pagal visus naftos perdirbimo gamykloje esančius įrenginius, nepriklausomai nuo naudojamo kuro tipo arba jo mišinio, atitinka kiekvienos valstybės narės nustatytas ribas, kurios neviršija 1 700 mg/Nm³. Ši nuostata netaikoma a punkte paminėtiems kurą deginantiesiems įrenginiams, o nuo 2008 m. sausio 1 d. – ir b punkte nurodytiems įrenginiams.

ii) Valstybės narės imasi priemonių, reikalingų užtikrinti, kad visi kurą deginantys įrenginiai, naudojančys sunkųjį mazutą, kurio sieros koncentracija yra didesnė negu nurodyta 1 dalyje, nebūtų eksploatuojami be kompetentingosios institucijos išduodamo leidimo, kuriame nurodomos išmetamų teršalų ribos.

3. 2 dalies nuostatos turi būti iš naujo išnagrinėtos ir prireikus pakeistos atsižvelgiant į visus būsimus Direktyvos 2001/80/EB pakeitimus.“

(*) OL L 309, 2001 11 27, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu;

4. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) nuo 2010 m. sausio 1 d.:

i) 1 dalies žodžiai „taip pat ir jūrinis gazolis“ išbraukiami,

ii) 2 dalis išbraukiama;

b) nuo 2005 m. rugpjūčio 11 d. išbraukiamos 3 ir 4 dalys.;

5. Įterpiami tokie straipsniai:

„4a straipsnis

Didžiausias sieros kiekis, esantis jūriniame kure, kuris naudojamas SO_x išskyrimo kontrolės rajone ir keleiviniuose laivuose, reguliariai plaukiančiuose į Bendrijos uostus ar iš jų

1. Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad jūrinis kuras, kurio sieros koncentracija

viršija 1,5 % masės, nebus naudojamas jų teritoriniuose vandenyse, išskirtinėse ekonominėse zonose ir taršos kontrolės zonose, priklausančiose SO_x išskyrimo kontrolės rajonams. Šis reikalavimas taikomas visiems laivams, plaukiojantiems su bet kurios valstybės vėliava, taip pat ir laivams, kurių kelionė prasidėjo už Bendrijos ribų.

2. 1 dalies nuostatų taikymo datos:

a) MARPOL konvencijos VI priedo 14 taisyklės 3 dalies a punkte nurodytam Baltijos jūros plotui: 2006 m. rugpjūčio 11 d.;

b) Šiaurės jūrai:

— 12 mėnesių, po to kai įsigalioja IMO paskelbimas pagal galiojančias procedūras arba

— 2007 m. rugpjūčio 11 d.,

atsižvelgiant į tai, kuri data yra ankstesnė;

c) visiems kitiems jūros plotams, taip pat ir uostams, kurie vėliau IMO bus paskelbti SO_x išskyrimo kontrolės rajonais pagal MARPOL konvencijos VI priedo 14 taisyklės 3 dalies b punkto nuostatas: 12 mėnesių nuo minėto paskelbimo įsigaliojimo.

3. Valstybės narės atsako už 1 dalies reikalavimų įgyvendinimo užtikrinimą, bent:

— su jų vėliava plaukiojančių laivų atžvilgiu; ir

— jei valstybės narės ribojasi su SO_x išskyrimo kontrolės rajonais, – su bet kurios šalies vėliava plaukiojančių laivų atžvilgiu, kol jie yra šių valstybių narių uostuose.

Pagal tarptautinę jūrų teisę valstybės narės taip pat gali imtis papildomų įgyvendinimo užtikrinimo veiksmų kitų laivų atžvilgiu.

4. Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad nuo 2 dalies a punkte nurodytos datos keleiviniai laivai, reguliariai plaukiantys į bet kurią Bendrijos uostą ir iš jo, šių valstybių narių teritoriniuose vandenyse, išskirtinėse ekonominėse zonose ir taršos kontrolės zonose, nenaudos jūrinio kuro, jei jo sieros

koncentracija viršys 1,5 % masės. Valstybės narės yra atsakingos už tai, kad šį reikalavimą vykdytų bent su jų vėliava plaukiojantys laivai arba su kitų šalių vėliavoms plaukiojantys laivai tol, kol jie yra šių valstybių narių uostuose.

4b straipsnis

Jūrinio kuro, kurį naudoja vidaus vandenų laivai ir Bendrijos uostuose prisišvartavę laivai, didžiausias sieros kiekis

5. Nuo 2 dalies a punkte nurodytos datos valstybės narės reikalauja teisingai pildyti laivo žurnalą, nurodant jame kuro keitimo operacijas, ir tik su tokia sąlyga leidžia laivams įplaukti į Bendrijos uostus.

1. Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad nuo 2010 m. sausio 1 d. jūrinio kuro, kuriame sieros kiekis viršija 0,1 % masės, nenaudos šie laivai:

6. Nuo 2 dalies a punkte nurodytos datos ir pagal MARPOL konvencijos VI priedo 18 taisyklę valstybės narės:

a) vidaus vandenų laivai ir

b) Bendrijos uostuose prisišvartavę laivai, paliekant jų igulai pakankamai laiko užbaigti privalomą kuro keitimo operaciją, kuo skubiau jiems atvykus į švartavimosi vietą ir kuo vėliau prieš jiems išvykstant.

— tvarko vietinių jūrinio kuro tiekėjų registrą,

Valstybės narės reikalauja, kad bet kokios kuro keitimo operacijos laikas būtų įrašytas laivo žurnale.

— užtikrina, kad jūrinio kuro tiekėjas bunkerio atsargų papildymo važtaraštyje nurodytų sieros koncentraciją jų teritorijoje parduotame visų rūšių jūriniame kure, pateikdamas užantspauduotą mėginį, pasirašytą gaunančiojo laivo atstovo,

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma:

— imasi atitinkamų veiksmų prieš tiekėjus nustačius, kad jie tiekia kurą, kuris neatitinka specifikacijų, nurodytų bunkerio atsargų papildymo važtaraštyje,

a) kai pagal paskelbtą tvarkaraštį laivai privalo būti prisišvartavę trumpiau negu 2 valandas;

— užtikrina, kad būtų imtasi reikiamų atitaisymo veiksmų, kuriais nustatytas reikalavimų neatitinkantis jūrinis kuras būtų pritaikytas prie reikalavimų.

b) vidaus vandenų laivams, turintiems sertifikatą, patvirtinantį jų atitiktį 1974 m. Tarptautinei konvencijai dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje su pakeitimais, kai šie laivai yra jūroje;

c) iki 2012 m. sausio 1 d. šios direktyvos priede nurodytiems laivams, kurie plaukioja tik Graikijos Respublikos teritorijos vandenyse;

7. Nuo 2 dalies a punkte nurodytos datos valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje į rinką nebus pateikiamas jūrinis dyzelinas, jei jo sieros koncentracija viršija 1,5 % masės.

d) laivams, kurie išjungia visus variklius ir naudojami elektros tiekimu nuo kranto, kol jie yra prisišvartavę uostuose.

8. Komisija praneša valstybėms narėms apie 2 dalies b punkte nurodytas taikymo datas ir paskelbia jas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3. Nuo 2010 m. sausio 1 d. valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje į rinką nebus pateikiamas jūrinis gazolis, jei jame esantis sieros kiekis viršija 0,1 % masės.

4c straipsnis

Naujų taršos mažinimo technologijų bandymai ir naudojimas

1. Valstybės narės, bendradarbiaudamos tarpusavyje, prireikus gali pritarti taršos iš laivų mažinimo technologijų bandymams laivuose, plaukiančiuose su jų vėliava arba jų jurisdikcijoje esančiuose jūros plotuose. Šių bandymų metu neprivaloma naudoti 4a ir 4b straipsniuose išdėstytus reikalavimus atitinkančias jūrinio kuro rūšis, jei:

- Komisijai ir valstybei, kurioje yra atitinkamas uostas, buvo raštu apie tai pranešta, likus ne mažiau kaip 6 mėnesiams iki bandymų pradžios,
- leidimų atlikti bandymus trukmė neviršija 18 mėnesių,
- visuose dalyvaujančiuose laivuose įdiegiama gedi-mams atspari įranga nuolatiniui išmetamųjų dujų emisijų stebėsenai ir ši įranga naudojama per visus bandymus,
- visi dalyvaujantys laivai sumažina išmetamų teršalų kiekį mažiausiai tiek, kiek jis sumažėtų, laikantis šioje direktyvoje nurodytų sieros kiekio kure ribų,
- įdiegtos reikiamos atliekų tvarkymo sistemos, skirtos visoms atliekoms, susidarančioms dėl taršos mažinimo technologijų bandymų metu,
- bandymų laikotarpiu vertinamas poveikis jūrinei aplinkai, ypač uždarytų įvairaus tipo uostų ir estuarijų ekologinėms sistemoms, ir
- per šešis mėnesius nuo bandymų pabaigos visi rezultatai pateikiami Komisijai ir skelbiami viešai.

2. Taršos mažinimo technologijos, skirtos su valstybių narių vėliavomis plaukiojantiems laivams, patvirtinamos 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2099/2002, įsteigiančio Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetą (COSS) (*), 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, atsižvelgiant į:

- gaires, kurias turi parengti IMO,

— visų bandymų, atliktų pagal 1 dalį, rezultatus,

— poveikį aplinkai, įskaitant pasiekiamą išmetamų teršalų mažinimą, ir poveikį uždarytų įvairaus tipo uostų ir estuarijų ekologinėms sistemoms,

— stebėsenos vykdomumą ir patikrinimą.

3. Laikantis 9 straipsnio 2 dalyje išdėstytos tvarkos, turi būti nustatyti taršos mažinimo technologijų taikymo kriterijai su bet kokia vėliava plaukiojantiems laivams Bendrijos uždaruosiuose įvairaus tipo uostuose ir estuarijose. Apie šiuos kriterijus Komisija praneša IMO.

4. Kaip alternatyvą mažą sieros kiekį turinčio jūrinio kuro, kuris atitinka 4a ir 4b straipsnių reikalavimus, naudojimui valstybės narės gali leisti laivams taikyti taršos mažinimo technologiją, jei šie laivai:

- palaipsniui sumažina teršalų išmetimą bent tiek, kiek jis sumažėtų laikantis šioje direktyvoje nustatytų sieros kiekio kure ribų, ir
- turi nuolatinio išmetamų teršalų tikrinimo įrangą ir
- kruopščiai dokumentuoja, kad bet kokios atliekos, išleistos į uždaruosius įvairaus tipo uostus ir estuarijas, neturi poveikio ekologinėms sistemoms pagal tuo kriterijus, kuriuos uostų valstybių kompetentingos institucijos pateikė IMO.“;

(*) OL L 324, 2002 11 29, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 415/2004 (OL L 68, 2004 3 6, p. 10).

6. 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. Valstybės narės imasi priemonių, reikalingų užtikrinti, kad jūriniame kure esantis sieros kiekis atitiktų 4a ir 4b straipsnių nuostatas.

Bet kuri iš šių mėginių ėmimo, tyrimų ir patikrų priemonių taikoma kaip tinkama:

- jūrinio kuro, skirto deginti laive, mėginiai imami tuo metu, kai jis tiekiamas į laivą, laikantis IMO gairių, ir tiriamas sieros kiekis jame,
- imami mėginiai ir tiriamas sieros kiekis jūriniame kure, skirtame deginti laive ir laikomame rezervuaruose, jei įmanoma, bei laive turimuose užantspauduotuose bunkerinio kuro mėginiuose,
- tikrinami laivų žurnalai ir bunkerio atsargų papildymo važtaraščiai.

Mėginiai pradami imti tą dieną, kai įsigalioja atitinkama didžiausio sieros kiekio kure riba. Mėginiai imami pakankamai dažnai, pakankamais kiekiais ir tokiu būdu, kad atspindėtų tiriamą kurą, be to, imami to kuro mėginiai, kuri naudoja laivai, plaukiodami atitinkamuose jūros plotuose, uostuose ir vidaus vandenyse.

Prereikęs valstybės narės taip pat imasi pagrįstų priemonių, kad būtų atliekama tų jūrinio kuro rūšių, kuriems netaikomi 4a ir 4b straipsniai, sieros kiekio stebėseną;

- b) 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) ISO metodas 8754 (1992) ir PrEN ISO 14596 taikomi sunkiajam mazutui ir jūriniam kurui;“;

7. 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Ataskaitos pateikimas ir patikslinimas

1. Remdamasi mėginių ėmimo, tyrimo ir patikrų, atliktų laikantis 6 straipsnio nuostatų, rezultatais, valstybės narės kasmet iki birželio 30 d. pateikia Komisijai trumpą ataskaitą apie sieros kiekį skystajame kure, kuriam taikoma ši direktyva ir kuris buvo naudojamas valstybių narių teritorijoje per praėjusius kalendorinius metus. Šioje ataskaitoje nurodomas bendras tirtų

mėginių skaičius pagal kuro tipą ir pateikiamas atitinkamas naudoto kuro kiekis bei apskaičiuojamas vidutinis sieros kiekis. Be to, valstybės narės praneša, kiek patikrų buvo atlikta laivuose, ir nurodo jų teritorijoje naudojamų jūrinio kuro rūšių, kurios nepriklauso 2005 m. rugpjūčio 11 d. direktyvos taikymo sričiai, vidutinį sieros kiekį.

2. Remdamasi, *inter alia*:

- a) metinėmis ataskaitomis, pateiktomis pagal 1 dalies reikalavimus;
- b) pastebėtomis oro kokybės, rūgštėjimo, kuro kaštų ir modalinio poslinkio tendencijomis;
- c) pažanga, kuri IMO priemonių dėka vykstant Bendrijos iniciatyvas šioje srityje buvo pasiekta mažinant laivų išmetamo sieros oksido kiekį;
- d) naujomis sąnaudų efektyvumo analizėmis, taip pat 4a straipsnio 4 dalyje išvardytų priemonių tiesiogine ar netiesiogine nauda aplinkos apsaugai ir kitomis galimomis teršalų išmetimo mažinimo priemonėmis ir
- e) 4c straipsnio įgyvendinimu,

Komisija iki 2008 m. pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai.

Kartu su ataskaita Komisija gali pateikti pasiūlymus iš dalies pakeisti šią direktyvą, ypač jos nuostatas dėl kiekvienai kuro kategorijai nustatytų sieros kiekio ribinių verčių antrojo etapo ir, atsižvelgiant į IMO vykdomą darbą, dėl tų jūrinių plotų, kuriuose turi būti naudojamos mažą sieros kiekį turinčios kuro rūšys.

Komisija skiria ypatingą dėmesį pasiūlymams dėl:

- a) papildomų IMO SO_x išskyrimo kontrolės rajonų paskelbimo;
- b) IMO SO_x išskyrimo kontrolės rajonuose naudojamo jūrinio kuro sieros ribų sumažinimo, jei įmanoma, iki 0,5 %;
- c) alternatyvių ir papildomų priemonių.

3. Iki 2005 m. gruodžio 31 d. Komisija praneša Europos Parlamentui ir Tarybai apie galimą ekonominių priemonių taikymą, įskaitant tokius mechanizmus, kaip diferencijuoti mokesčiai ir rinkliavos už kilometrą, perkami emisijų leidimai ir kompensacijos.

Komisija per 2008 m. peržiūrą gali nuspręsti teikti pasiūlymus dėl ekonominių instrumentų kaip alternatyvų ar papildomų priemonių, jei galima aiškiai įrodyti jų naudą aplinkai ir sveikatai.

4. Visi pakeitimai, būtini 2 straipsnio 1, 2, 3, 3a, 3b ir 4 punkto arba 6 straipsnio 2 dalies nuostatų techniniam pritaikymui atsižvelgiant į mokslo ir technikos pasiekimus, priimami laikantis 9 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros. Šios pritaikomosios pataisos tiesiogiai nekeičia šios direktyvos taikymo srities arba šioje direktyvoje nustatytų sieros kiekio kure ribų.“;

8. 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas.

2. Darant nuorodą į šią dalį taikomi Tarybos sprendimo 1999/468/EB (*) 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnį.

Priimta Strasbūre, 2005 m. liepos 6 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles“;

(*) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

9. Pridedamas šios direktyvos priede išdėstytas tekstas.

2 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2006 m. rugpjūčio 11 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtąją dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva yra skirta valstybėms narėms.

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. STRAW

PRIEDAS

„PRIEDAS

GRAIKIJOS LAIVAI

LAIVO PAVADINIMAS	1. EKSPLOATAVIMO PRADŽIA	IMO Nr.
ARIADNE PALACE	2002	9221310
IKARUS PALACE	1997	9144811
KNOSSOS PALACE	2001	9204063
OLYMPIA PALACE	2001	9220330
PASIPHAE PALACE	1997	9161948
FESTOS PALACE	2001	9204568
EUROPA PALACE	2002	9220342
BLUE STAR I	2000	9197105
BLUE STAR II	2000	9207584
BLUE STAR ITHAKI	1999	9203916
BLUE STAR NAXOS	2002	9241786
BLUE STAR PAROS	2002	9241774
HELLENIC SPIRIT	2001	9216030
OLYMPIC CHAMPION	2000	9216028
LEFKA ORI	1991	9035876
SOPHOKLISV ENIZELOS	1990	8916607“

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. balandžio 22 d.

įsteigiantis Europos saugumo tyrimų patariamąją tarybą

(2005/516/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

kadangi:

(1) 2003 m. saugumo tyrimų srityje Komisija suformavo specialistų grupę, kurios pagrindinis tikslas buvo pasiūlyti Europos saugumo tyrimų programos (ESTP) principus ir prioritetus.

(2) Remiantis 2004 m. specialistų grupės pateikta ataskaita „Tyrimai saugiai Europai“, Komisijos 2004 m. rugsėjo 7 d. komunikate „Saugumo tyrimai. Tolesni žingsniai“⁽¹⁾ buvo pasiūlyta įsteigti Europos saugumo tyrimų patariamąją tarybą (ESTPT).

(3) Būtina įsteigti ESTPT, apibrėžti jos uždavinius ir struktūrą.

(4) ESTPT turėtų prisidėti prie ESTP turinio ir įgyvendinimo.

(5) ESTPT turėtų sudaryti ekspertai iš įvairių suinteresuotų šalių grupių: vartotojų, pramonės ir mokslinių tyrimų organizacijų. Pagal veiklos sritis ESTPT sudarys dvi grupės, atliekančios skirtingus, tačiau vienas kitą papildančius vaidmenis.

(6) Reikėtų numatyti ESTPT nariams taikomas informacijos atskleidimo taisykles, kurios neprieštarautų Komisijos saugumo taisyklėms, išdėstytoms Komisijos sprendimo 2001/844/EB, EAPB, Euratomas⁽²⁾ priede.

(7) Turėtų būti nustatytas šio sprendimo taikymo terminas. Tinkamu laiku Komisija svarstys jo pratęsimo galimybę.

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Patariamoji taryba

Šiuo sprendimu nuo 2005 m. liepos 1 d. prie Komisijos įsteigiama patariamoji taryba, kuri vadinasi „Europos saugumo tyrimų patariamoji taryba“ (ESTPT).

⁽¹⁾ KOM(2004) 590 galutinis.

⁽²⁾ OL L 317, 2001 12 3, p. 1. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2005/94/EB, Euratomas (OL L 31, 2005 2 4, p. 66).

2 straipsnis

Uždaviniai

Komisija gali konsultuotis su ESTPT visais klausimais, susijusiais su Europos saugumo tyrimų programos (ESTP), vykdomos pagal EB mokslinių tyrimų pamatinę programą, turiniu ir įgyvendinimu.

ESTPT dirba turėdama visą informaciją apie Europos politikos kontekstą, ypač apie nacionaliniu lygmeniu atliekamus mokslinius tyrimus, ir padeda įgyvendinti Europos mokslinių tyrimų politikos iniciatyvas.

Tiksliau tariant, ESTPT teikia Komisijai rekomendacijas toliau išsivadytose srityse, bet jomis neapsiribojama:

- a) ESTPT strateginių užduočių, tikslinių sričių ir prioritetų nustatymas, remiantis specialistų grupės ataskaita „Tyrimai saugiai Europai“ ir atsižvelgiant į Europos gynybos agentūros bei nacionalinių ir tarpvyriausybinių institucijų veiklą;
- b) technologinių pajėgumų kūrimas Europos suinteresuotoms šalims; ESTPT rekomenduoja strategiją Europos pramonės technologijų bazei tobulinti, siekiant padidinti pramonės konkurencingumą;
- c) ESTP veiklos strateginiai ir operaciniai aspektai, atsižvelgiant į parengiamosios veiklos Europos pramonės potencialui saugumo tyrimų srityje padidinti⁽¹⁾ patirtį ir rezultatus, taip pat Komisijos tarnybų, aktyviai veikiančių saugumo srityje, įskaitant mokslinius tyrimus pagal EB mokslinių tyrimų pamatinę programą, ir kitų ekspertų bei patariamųjų grupių patirtį ir veiklos rezultatus;
- d) įgyvendinimo klausimai, pavyzdžiui, keitimasis įslaptinta informacija ir intelektinės nuosavybės teisės;
- e) galimybių ESTP naudotis viešąja mokslinių tyrimų ir įvertinimo infrastruktūra optimizavimas;
- f) informavimo strategija, skirta plačiau informuoti apie ESTP ir teikti informaciją apie suinteresuotų šalių mokslinių tyrimų programas.

⁽¹⁾ KOM(2004) 72 galutinis.

Bet kurios ESTPT grupės, nurodytos 4 straipsnio 1 dalyje, pirmininkas gali informuoti Komisiją, kad pageidautina konsultuotis su ESTPT ir kitais klausimais.

3 straipsnis

Narystė ESTPT – kandidatų paskyrimas

1. ESTPT narius Komisija skiria iš aukšto lygio specialistų ir strategų, turinčių patirties 2 straipsnyje nurodytose srityse.
2. Nariai skiriami *ad personam*, ir jų pavaduoti negali būti paskirti kiti asmenys. Nariai dirba kaip individualūs asmenys ir pataria Komisijai nepriklausomai nuo iš išorės gaunamų nurodymų. Jie neturi teisės atskleisti ESTPT darbo metu gautos informacijos, jei Komisija mano, kad ta informacija yra konfidenciali.
3. Nariai skiriami ne ilgesniam laikotarpiui, nei galioja šis sprendimas. Jie eina pareigas, kol yra pakeičiami arba kol baigiasi jų kadencija.
4. Prie ESTPT darbo naudingai prisidėti nebegalintys nariai, atsistatydinę arba šio straipsnio 2 dalyje ar Sutarties 287 straipsnyje nurodytų reikalavimų nesilaikantys nariai gali būti Komisijos pakeičiami kitais likusiam kadencijos laikui.
5. ESTPT narių ir vėliau paskirtų juos keičiančių narių sąrašą Komisija informavimo tikslais skelbia *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio C serijoje*.

4 straipsnis

Veikla

1. ESTPT sudaro dvi grupės:
 - a) grupė, užsiimanti saugumo tyrimų paklausos reikalavimais;
 - b) grupė, užsiimanti technologijų tiekimo grandinės reikalavimais.
2. ESTPT nariai išrenka kiekvienos grupės pirmininką.
3. Komisijai pritarus, konkretiems klausimams svarstyti gali būti sudaryti *ad hoc* pogrupiai, veikiantys pagal abiejų ar vienos iš ESTPT grupių nustatytus įgaliojimus. Pogrupiai panaikinami, kai tik įvykdo pavestas užduotis.

4. Svarstant specifinius darbotvarkės klausimus, Komisija gali kviesti ekspertus ar stebėtojus, įskaitant kompetentingus konkrečios srities Komisijos tarnybų specialistus, patarti ESTPT arba dalyvauti *ad hoc* pogrupiuose, jei tai yra naudinga arba būtina.

5. ESTPT grupių susitikimai paprastai vyksta Komisijos patalpose laikantis Komisijos nustatytos tvarkos ir grafiko. Abi ESTPT grupės gali naudotis Komisijos sekretoriato paslaugomis. Nuomonių nuoseklumui ir geresniam veiklos koordinavimui užtikrinti jos gali organizuoti bendrus susitikimus. Tokiems bendriems susitikimams kartu pirmininkauja abiejų ESTPT grupių pirmininkai.

6. Vadovaudamosi Komisijos pasiūlymu, ESTPT grupės nustato suderintas pagrindines veiklos sąlygas, įskaitant darbo tvarkos taisykles.

7. Darbo dokumentams, išvadoms, protokolams ar kitiems susijusiems dokumentams platinti sukuriamas riboto naudojimo intranetas.

Priimta Briuselyje, 2005 m. balandžio 22 d.

5 straipsnis

Išlaidos

Narių ir atrinktų ekspertų kelionės išlaidas, susijusias su ESTPT veikla, Komisija dengia laikydamasi nustatytų taisyklių. Nariams ir atrinktiems ekspertams už jų teikiamas paslaugas neatlyginama.

6 straipsnis

Informacijos atskleidimas

ESTPT nariams taikomos informacijos atskleidimo taisyklės nustatomos ESTPT darbo tvarkos taisyklėse.

Visi ESTPT veikloje dalyvaujantys asmenys neskleidžia informacijos, kuria jie turėjo galimybę naudotis.

7 straipsnis

Taikymas

Šis sprendimas galioja iki 2006 m. gruodžio 31 d.

Komisijos vardu

Günter VERHEUGEN

Pirmininko pavaduotojas